

Operator economic

Ofertant asociat lider S.C. DAROCONSTRUCT S.R.L.

Asocierea S.C. DAROCONSTRUCT S.R.L. - S.C. CONCRETE & DESIGN SOLUTIONS S.R.L.

Declarație cuprinzând informațiile din ofertă considerate a fi confidențiale

Subsemnatul, Popa Mihai, reprezentant împuternicit al ofertantului asociat lider S.C. DAROCONSTRUCT S.R.L., cu sediul în Iasi, Str. Aurel Vlaicu, nr. 76A, Imobil C1, etaj. 1, birou 1, cod postal 700381, jud. Iasi, înmatriculata la Registrul Comerțului din Iasi, sub nr. J2005001774224, cod unic de înregistrare 17749762, și al asociatului S.C. CONCRETE & DESIGN SOLUTIONS S.R.L., cu sediul în București Sectorul 1, Strada Grigore Manolescu nr. 7A, corp C, parter, etaj 1 și 2, înmatriculata la Registrul Comerțului din București, sub nr. J40/7049/2013, cod unic de înregistrare RO 31730943, declar pe propria răspundere, în nume propriu și în numele asocierii, că pentru lucrarea **“Proiectare (faza proiect tehnic și detalii de execuție), execuție lucrări și asistență tehnică din partea proiectantului pe perioada execuției lucrărilor pentru obiectivul de investiții Dezvoltare campus integrat pentru învățământ dual în municipiul Bacău”**

Următoarele informații cuprinse în **propunerea financiară**¹ sunt confidențiale:

1. Propunerea financiară inclusiv răspunsurile la solicitările de clarificări, cu excepția formularului de ofertă și a prețului oferat.

și au caracter confidențial, pentru a nu prejudicia interesele noastre legitime în ceea ce privește secretul comercial și dreptul de proprietate intelectuală, având în vedere:

1. obligațiile Autorității contractante prevăzute în cadrul art. 57 alin (1) din Legea nr. 98/2016 ”Fără a aduce atingere celorlalte prevederi ale prezentei legi sau dispozițiilor legale privind liberul acces la informațiile de interes public ori ale altor acte normative care reglementează activitatea autorității contractante, autoritatea contractantă are obligația de a nu dezvălui informațiile din propunerea tehnică, elementele din propunerea financiară și/sau fundamentări/justificări de preț/cost transmise de operatorii economici indicate și dovedite de aceștia ca fiind confidențiale întrucât sunt: date cu caracter personal, secrete tehnice sau comerciale sau sunt protejate de un drept de proprietate intelectuală. Caracterul confidențial se aplică doar asupra datelor/informațiilor indicate și dovedite ca fiind date cu caracter personal, secrete tehnice sau comerciale sau sunt protejate de un drept de proprietate intelectuală.”

2. Art. 123, alin (1) din HG nr. 395/2016 „Ofertantul elaborează oferta în conformitate cu prevederile documentației de atribuire, în condițiile art. 57 alin. (4) din Lege.”

3. Art. 217, alin (5) din Legea nr. 98/2016 "Accesul persoanelor la dosarul achiziției publice potrivit alin. (4) se realizează cu respectarea termenelor și procedurilor prevăzute de reglementările legale privind liberul acces la informațiile de interes public și nu poate fi restricționat decât în măsura în care aceste informații din cadrul propunerilor tehnice, propunerilor financiare și/sau fundamentările/justificările de preț/cost au fost declarate și probate conform art. 57 alin. (4) ca fiind confidențiale, potrivit legii."

4. Art. 217 alin. (6) din Legea nr. 98/2016 "Prin excepție de la prevederile alin. (5), după comunicarea rezultatului procedurii de atribuire, autoritatea contractantă este obligată să permită, la cerere, într-un termen care nu poate depăși o zi lucrătoare de la data primirii cererii, accesul neîngrădit al oricărui ofertant/candidat la raportul procedurii de atribuire și la informațiile care nu fac parte din propunerile tehnice, propunerile financiare și/sau fundamentările/justificările de preț/cost. Autoritatea contractantă este obligată să permită, la cerere, într-un termen care nu poate depăși o zi lucrătoare de la data primirii cererii, accesul neîngrădit al oricărui ofertant/candidat și la informațiile din cadrul propunerilor tehnice și/sau la fundamentările/justificările de preț/cost care nu au fost declarate și probate de către ofertanți ca fiind confidențiale."

5. Art. 19, alin (1) din Legea nr. 101/2016 "La cerere, părțile cauzei au acces la documentele dosarului constituit la Consiliu, în aceleași condiții în care se realizează accesul la dosarele constituite la instanțele de judecată potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția

¹Se vor întocmi formulare separate, dacă atât propunerea financiară cât și cea tehnică conțin informații considerate a fi confidențiale.

documentelor pe care operatorii economici le declară și probează ca fiind confidențiale, întrucât cuprind, fără a se limita la acestea, secrete tehnice și/sau comerciale, stabilite conform legii, iar dezvăluirea acestora ar prejudicia interesele legitime ale operatorilor economici, în special în ceea ce privește secretul comercial și proprietatea intelectuală."

6. Art. 19, alin (3) din Legea nr. 101/2016 "În sensul alin. (1), documentele sunt marcate sau indicate de către ofertanți, în mod explicit și vizibil, ca fiind confidențiale. Consultarea documentelor confidențiale din oferte este permisă numai cu acordul scris al respectivilor ofertanți."

De asemenea, în virtutea art. 123, alin (1) din nr. HG 395/2016, precizăm și dovedim că motivele pentru care informațiile din Propunerea Financiară, sunt confidențiale sunt următoarele:

În cadrul propunerii financiare constituie secret comercial prețurile unitare și implicit prețurile pe articole oferite. Propria politică de prețuri se încadrează în categoria secretului comercial deoarece prețurile oferite sunt rezultatul următoarelor procese:

pentru materiale proprii (daca e cazul) rezultatul unei eficientizări permanente a procedurilor de lucru, a utilajelor și echipamentelor folosite.

pentru materialele de la furnizori prețurile sunt obținute ca urmare a unor negocieri intense și rezultate în mai mulți ani de colaborare.

În cadrul procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică intră în competiție concurenți de pe aceeași piață cu interese contrarii. Într-un astfel de context, informațiile confidențiale au o valoare extrem de importantă, accesul firmelor concurente la aceste informații le permite utilizarea lor pentru ca la proceduri viitoare să aibă o ofertă mai avantajoasă. Ofertantul considera ca acest lucru trebuie să fie rezultatul propriilor lor eforturi de eficientizare și negociere și nu de cunoaștere a prețurilor și procedurilor contracandidaților.

Dezvăluirea modului de formare a prețului ar oferi operatorilor economici concurenți informații cu privire la interesele economice ale subscrisei;

Informațiile și documentele furnizate privesc activitățile unor societăți private, iar cunoașterea și folosirea lor poate avea drept consecință denaturarea mediului concurențial ce trebuie să caracterizeze activitatea economică, consecință ce derivă din cunoașterea strategiilor financiare avute în vedere de subscrisea cu ocazia elaborării ofertei;

Dezvăluirea acestor documente și informații ar putea fi utilizată de competitorii subscrisei în propriul lor avantaj, în vederea adaptării activității acestora, și este de natură a prejudicia interesele legitime ale subscrisei, conducând la săvârșirea de fapte anticoncurențiale în cadrul prezentei proceduri sau a unor proceduri ulterioare.

Propunerea financiară cuprinde prețurile cu care ofertantul participă la multe licitații în zonă. Cunoașterea de către concurență a tuturor prețurilor conduce la dezavuarea secretului comercial.

Totodată, oferta financiară conține elemente de forma procentului de cheltuieli indirecte și profit.

Cunoașterea de către ofertanți concurenți a acestor procente conduce la cunoașterea politicii firmei și implicit induce vulnerabilitatea firmei în procedurile următoare.

Dovada care le conferă caracterul de confidențialitate:

1. Codul Muncii:

“Articolul 26

(1) Prin clauza de confidențialitate părțile convin ca, pe toată durata contractului individual de muncă și după încetarea acestuia, să nu transmită date sau informații de care au luat cunoștință în timpul executării contractului, în condițiile stabilite în regulamentele interne, în contractele colective de muncă sau în contractele individuale de muncă.

Art. 163. "(. 1). Salariul este confidențial, angajatorul având obligația de a lua măsurile necesare pentru asigurarea confidențialității."

2. [Directiva \(UE\) 2016/943 – protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate \(secrete comerciale\) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale.](#)

¹Se vor întocmi formulare separate, dacă atât propunerea financiară cât și cea tehnică conțin informații considerate a fi confidențiale.

3. Conform art. 3 alin (2) din OUG nr. 25/2019 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate care constituie secrete comerciale împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative:

"Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este considerată legală în măsura în care o astfel de dobândire, utilizare sau divulgare este impusă sau permisă în temeiul dreptului Uniunii Europene sau al dreptului național.", iar conform art. 4 alin. (3): "Utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este considerată ilegală ori de câte ori este săvârșită, fără consimțământul deținătorului secretului comercial, de către o persoană care îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:

-a dobândit secretul comercial în mod ilegal;

-încalcă un acord de confidențialitate sau orice altă obligație de a nu divulga secretul comercial;

c) încalcă o obligație contractuală sau de altă natură care limitează utilizarea secretului comercial."

4. Secretele de afaceri sunt informații în cazul cărora nu numai divulgarea către public, ci și simpla transmitere către un subiect de drept diferit de cel care a furnizat informația, poate leza grav interesele acestuia - Tribunalul de Prima Instanță al Comunităților Europene, hotărârea din 18 septembrie 1996, cauza T-353/94, Postbank NV împotriva Comisiei, oct. 87.

5. De asemenea, în sensul susținerilor noastre este și Hotărârea din 14 februarie 2008 a Curții Justiției a Uniunii Europene, cauza C-450/06, Varec SA împotriva Etat Belge, în considerentele careia s-a statuat:

"Rezultă astfel că, în cadrul unei căi de atac formulate împotriva unei decizii luate de o autoritate contractantă referitoare la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice, principiul contradictorialității nu implică faptul că părțile au un drept de acces nelimitat și absolut la toate informațiile referitoare la respectiva procedură de atribuire care au fost depuse la organismul responsabil cu calea de atac respectivă. Dimpotrivă, acest drept de acces trebuie pus în balanță cu dreptul altor operatori economici la protecția informațiilor confidențiale și a secretelor comerciale ale acestora.

Având în vedere prejudiciul extrem de grav care ar putea rezulta din comunicarea ilegală a anumitor informații către un concurent, organismul menționat trebuie ca, înainte de a comunica aceste informații unei părți la litigiu, să dea posibilitatea operatorului economic vizat să invoce caracterul confidențial sau de secret comercial al acestora (a se vedea, prin analogie, Hotărârea AKZO Chemie și AKZO Chemie UK/Comisia. citată anterior, punctul 29). Prin urmare, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665, coroborat cu articolul 15 alineatul (2) din Directiva 93/36, trebuie interpretat în sensul că organismul responsabil cu procedurile privind căile de atac prevăzute la articolul 1 alineatul (1) menționat trebuie să garanteze confidențialitatea și dreptul la respectarea secretelor comerciale cu privire la informații conținute în dosarele care îi sunt comunicate de către părțile la litigiu, în special de către autoritatea contractantă, organismul respectiv având totuși dreptul să cunoască el însuși aceste informații și să le ia în considerare. Este de competența acestui organism să decidă în ce măsură și potrivit căror modalități se impune garantarea confidențialității și a secretului acestor informații. în lumina cerințelor unei protecții juridice efective și a respectării dreptului la apărare al părților la litigiu și, în cazul unei căi de atac în fața unei instanțe sau al unei căi de atac în fața unui alt organism care este o instanță sau tribunal în înțelesul articolului 234 CE, pentru ca procedura, în ansamblul său, să respecte dreptul la un proces echitabil."

6. Concludente sunt și următoarele considerente ale Tribunalului Uniunii Europene din Hotărârea din 29 Ianuarie 2013, cauzele conexe T-339/10 și T-532/10, Cosepuri Soc. Coop pA împotriva Autorității Europene pentru Siguranță Alimentară (EFSA), vizând accesul unul ofertant necâștigător la documentul celui declarat câștigător:

"...protecția ofertelor ofertanților față de alți ofertanți este coerentă cu dispozițiile relevante din Regulamentul financiar, în special articolul 100 alineatul (2) din acesta, vizat în egală măsură de EFSA în decizia sa din 15 septembrie 2010, care nu prevede divulgarea ofertelor depuse, nici chiar după formularea unei cereri scrise de către ofertanții ale căror oferte nu au fost reținute (a se vedea, cu privire la divulgarea ofertei reținute, Ordonanța Evropaiki Dynamiki/AEE, punctul 49 de mai sus, punctul 39 și jurisprudența

¹Se vor întocmi formulare separate, dacă atât propunerea financiară cât și cea tehnică conțin informații considerate a fi confidențiale.

citată). Această restricție este inerentă obiectivului urmărit prin normele în materie de achiziții publice ale Uniunii, care se întemeiază pe o concurență nenedaturată. Pentru a atinge acest obiectiv, se impune ca autoritățile contractante să nu divulge informații referitoare la procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice al căror conținut ar putea fi utilizat pentru a denatura concurența, fie în cadrul unei proceduri de atribuire în curs, fie în cadrul unor proceduri de atribuire ulterioare. În plus, atât prin natura lor, cât și potrivit sistemului reglementării Uniunii în materie, procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice sunt fondate pe o relație de încredere între autoritățile contractante și operatorii economici care participă la aceste proceduri. Operatorii economici trebuie să poată comunica autorităților contractante respective orice informații utile în cadrul procedurii de atribuire, fără a se teme că acestea vor comunica terților informații a căror divulgare ar putea fi prejudiciabilă pentru operatorii respectivi..." Subsemnatul Popa Mihai, declar că ne opunem oricărei inițiative de publicare/divulgare către alți ofertanți a informațiilor de afaceri secrete comerciale, și a datelor cu caracter personal a personalului prezentat în cadrul propunerii tehnice.

Numărul împuternicirii 2979/16.04.2025
reprezentantului pt. semnarea
ofertei

Numele și prenumele Popa Mihai
semnatarului

Capacitate de semnătură reprezentant împuternicit al asocierii

Detalii despre ofertant

Ofertant asociat lider S.C. DAROCONSTRUCT S.R.L., înmatriculată la Registrul Comerțului din Iași, sub nr. J2005001774224, cod unic de înregistrare 17749762;

Ofertant asociat S.C. CONCRETE & DESIGN SOLUTIONS S.R.L., înmatriculată la Registrul Comerțului din București, sub nr. J40/7049/2013, cod unic de înregistrare RO 31730943.

Numele ofertantului Asocieria S.C. DAROCONSTRUCT S.R.L. - S.C. CONCRETE & DESIGN SOLUTIONS S.R.L.

Țara de reședință România

Adresa S.C. DAROCONSTRUCT S.R.L., cu sediul în Iași, Str. Aurel Vlaicu, nr. 76A, Imobil C1, etaj. 1, birou 1, cod postal 700381, jud. Iași
S.C. CONCRETE & DESIGN SOLUTIONS S.R.L., cu sediul în București Sectorul 1, Strada Grigore Manolescu nr. 7A, corp C, parter, etaj 1 și 2

Adresa de corespondență -
(dacă este diferită)

Telefon / Fax 0371024524 / 0232222108

¹Se vor întocmi formulare separate, dacă atât propunerea financiară cât și cea tehnică conțin informații considerate a fi confidențiale.

LEGEA nr. 53/2003

Codul muncii*)

NOTĂ UTG: Conform art. 24 lit. a) din [O.U.G. nr. 1/2017](#), în vigoare de la 5 ianuarie 2017, în cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagma "Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice" se înlocuiește cu "Ministerul Muncii și Justiției Sociale".

NOTĂ UTG: În cuprinsul actelor normative în vigoare, denumirea "Ministerul Muncii și Protecției Sociale" se înlocuiește cu denumirea "Ministerul Muncii și Solidarității Sociale" în cazul prevederilor care reglementează activitatea legată de domeniul muncii și protecției sociale și "Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse" în cazul prevederilor care reglementează activitatea legată de domeniul familiei și egalității de șanse. (Conform art. 14 lit. b) din [O.U.G. nr. 121/2021](#), în vigoare de la 25 noiembrie 2021)

NOTĂ UTG: La data intrării în vigoare a [Legii nr. 140/2022](#), orice alte dispoziții contrare, chiar dacă sunt prevăzute în legi speciale, se abrogă. (Conform art. 27 alin. (2) din [Legea nr. 140/2022](#) - publicată la 20 mai 2022, în vigoare de la 18 august 2022)

TITLUL I

Dispoziții generale

- [CAPITOLUL I](#) Domeniul de aplicare
- [CAPITOLUL II](#) Principii fundamentale

CAPITOLUL I

Domeniul de aplicare

Art. 1. - (1) Prezentul cod reglementează domeniul raporturilor de muncă, modul în care se efectuează controlul aplicării reglementărilor din domeniul raporturilor de muncă, precum și jurisdicția muncii.

(2) Prezentul cod se aplică și raporturilor de muncă reglementate prin legi speciale, numai în măsura în care acestea nu conțin dispoziții specifice derogatorii.

(3) De la prevederile art. 39 alin. (1) lit. m¹), art. 40 alin. (2) lit. j), art. 194 alin. (2) pot fi prevăzute prin legi speciale dispoziții specifice derogatorii numai pentru raporturile de muncă sau de serviciu desfășurate de personalul din cadrul serviciilor publice de urgență, personalul din cadrul sistemului de apărare, ordine publică și securitate națională, personalul diplomatic și consular, magistrați, personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, respectiv pentru raporturile de serviciu ale funcționarilor publici. (alineat introdus prin art. 1 pct. 1 din [Legea nr. 283/2022](#), în vigoare de la 22 octombrie 2022)

Art. 2. - Dispozițiile cuprinse în prezentul cod se aplică:

- a) cetățenilor români încadrați cu contract individual de muncă, care prestează muncă în România;
- b) cetățenilor români încadrați cu contract individual de muncă și care prestează activitatea în străinătate, în baza unor contracte încheiate cu un angajator român, cu excepția cazului în care legislația statului pe al cărui teritoriu se execută contractul individual de muncă este mai favorabilă;
- c) cetățenilor străini sau apatrizi încadrați cu contract individual de muncă, care prestează muncă pentru un angajator român pe teritoriul României;
- d) persoanelor care au dobândit statutul de refugiat și se încadrează cu contract individual de muncă pe teritoriul României, în condițiile legii;
- e) ucenicilor care prestează muncă în baza unui contract de ucenicie la locul de muncă;
- f) angajatorilor, persoane fizice și juridice;
- g) organizațiilor sindicale și patronale.
- h) persoanelor angajate, care prestează muncă legal pentru un angajator cu sediul în România. (literă introdusă prin art. 1 pct. 2 din [Legea nr. 283/2022](#), în vigoare de la 22 octombrie 2022)

- a) clauza cu privire la formarea profesională;
- b) clauza de neconcurență;
- c) clauza de mobilitate;
- d) clauza de confidențialitate.

Art. 21. - (1) La încheierea contractului individual de muncă sau pe parcursul executării acestuia, părțile pot negocia și cuprinde în contract o clauză de neconcurență prin care salariatul să fie obligat ca după încetarea contractului să nu presteze, în interes propriu sau al unui terț, o activitate care se află în concurență cu cea prestată la angajatorul său, în schimbul unei indemnizații de neconcurență lunare pe care angajatorul se obligă să o plătească pe toată perioada de neconcurență.

(2) Clauza de neconcurență își produce efectele numai dacă în cuprinsul contractului individual de muncă sunt prevăzute în mod concret activitățile ce sunt interzise salariatului la data încetării contractului, cuantumul indemnizației de neconcurență lunare, perioada pentru care își produce efectele clauza de neconcurență, terții în favoarea cărora se interzice prestarea activității, precum și aria geografică unde salariatul poate fi în reală competiție cu angajatorul.

(3) Indemnizația de neconcurență lunară datorată salariatului nu este de natură salarială, se negociază și este de cel puțin 50% din media veniturilor salariale brute ale salariatului din ultimele 6 luni anterioare datei încetării contractului individual de muncă sau, în cazul în care durata contractului individual de muncă a fost mai mică de 6 luni, din media veniturilor salariale lunare brute convenite acestuia pe durata contractului.

(4) Indemnizația de neconcurență reprezintă o cheltuială efectuată de angajator, este deductibilă la calculul profitului impozabil și se impozitează la persoana fizică beneficiară, potrivit legii.

Art. 22. - (1) Clauza de neconcurență își poate produce efectele pentru o perioadă de maximum 2 ani de la data încetării contractului individual de muncă.

(2) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile în cazurile în care încetarea contractului individual de muncă s-a produs de drept, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 56 alin. (1) lit. c), e), f), g) și i), ori a intervenit din inițiativa angajatorului pentru motive care nu țin de persoana salariatului.

Art. 23. - (1) Clauza de neconcurență nu poate avea ca efect interzicerea în mod absolut a exercitării profesiei salariatului sau a specializării pe care o deține.

(2) La sesizarea salariatului sau a inspectoratului teritorial de muncă instanța competentă poate diminua efectele clauzei de neconcurență.

Art. 24. - În cazul nerespectării, cu vinovăție, a clauzei de neconcurență salariatul poate fi obligat la restituirea indemnizației și, după caz, la daune - interese corespunzătoare prejudiciului pe care l-a produs angajatorului.

Art. 25. - (1) Prin clauza de mobilitate părțile în contractul individual de muncă stabilesc că, în considerarea specificului muncii, executarea obligațiilor de serviciu de către salariat nu se realizează într-un loc stabil de muncă. În acest caz salariatul beneficiază de prestații suplimentare în bani sau în natură.

(2) Cuantumul prestațiilor suplimentare în bani sau modalitățile prestațiilor suplimentare în natură sunt specificate în contractul individual de muncă.

Art. 26. - (1) Prin clauza de confidențialitate părțile convin ca, pe toată durata contractului individual de muncă și după încetarea acestuia, să nu transmită date sau informații de care au luat cunoștință în timpul executării contractului, în condițiile stabilite în regulamentele interne, în contractele colective de muncă sau în contractele individuale de muncă.

(2) Nerespectarea acestei clauze de către oricare dintre părți atrage obligarea celui în culpă la plata de daune - interese.

lovită de nulitate.

Art. 39. - (1) Salariatul are, în principal, următoarele drepturi:

- a) dreptul la salarizare pentru munca depusă;
- b) dreptul la repaus zilnic și săptămânal;
- c) dreptul la concediu de odihnă anual;
- d) dreptul la egalitate de șanse și de tratament;
- e) dreptul la demnitate în muncă;
- f) dreptul la securitate și sănătate în muncă;
- g) dreptul la acces la formarea profesională;
- h) dreptul la informare și consultare;
- i) dreptul de a lua parte la determinarea și ameliorarea condițiilor de muncă și a mediului de muncă;
- j) dreptul la protecție în caz de concediere;
- k) dreptul la negociere colectivă și individuală;
- l) dreptul de a participa la acțiuni colective;
- m) dreptul de a constitui sau de a adera la un sindicat;
- m¹) dreptul de a solicita trecerea pe un post vacant care îi asigură condiții de muncă mai favorabile dacă și-a încheiat perioada de probă și are o vechime de cel puțin 6 luni la același angajator; (*literă introdusă prin art. 1 pct. 14 din [Legea nr. 283/2022](#), în vigoare de la 22 octombrie 2022*)
- n) alte drepturi prevăzute de lege sau de contractele colective de muncă aplicabile.

(2) Salariatului îi revin, în principal, următoarele obligații:

- a) obligația de a realiza norma de muncă sau, după caz, de a îndeplini atribuțiile ce îi revin conform fișei postului;
- b) obligația de a respecta disciplina muncii;
- c) obligația de a respecta prevederile cuprinse în regulamentul intern, în contractul colectiv de muncă aplicabil, precum și în contractul individual de muncă;
- d) obligația de fidelitate față de angajator în executarea atribuțiilor de serviciu;
- e) obligația de a respecta măsurile de securitate și sănătate a muncii în unitate;
- f) obligația de a respecta secretul de serviciu;
- g) alte obligații prevăzute de lege sau de contractele colective de muncă aplicabile.

Art. 40. - (1) Angajatorul are, în principal, următoarele drepturi:

- a) să stabilească organizarea și funcționarea unității;
- b) să stabilească atribuțiile corespunzătoare fiecărui salariat, în condițiile legii;
- c) să dea dispoziții cu caracter obligatoriu pentru salariat, sub rezerva legalității lor;
- d) să exercite controlul asupra modului de îndeplinire a sarcinilor de serviciu;
- e) să constate săvârșirea abaterilor disciplinare și să aplice sancțiunile corespunzătoare, potrivit legii, contractului colectiv de muncă aplicabil și regulamentul intern;
- f) să stabilească obiectivele de performanță individuală, precum și criteriile de evaluare a realizării acestora.

(2) Angajatorului îi revin, în principal, următoarele obligații:

- a) să informeze salariații asupra condițiilor de muncă și asupra elementelor care privesc desfășurarea relațiilor de muncă;
- b) să asigure permanent condițiile tehnice și organizatorice avute în vedere la elaborarea normelor de muncă și condițiile corespunzătoare de muncă;

- c) să acorde salariaților toate drepturile ce decurg din lege, din contractul colectiv de muncă aplicabil și din contractele individuale de muncă;
- d) să comunice periodic salariaților situația economică și financiară a unității, cu excepția informațiilor sensibile sau secrete, care, prin divulgare, sunt de natură să prejudicieze activitatea unității. Periodicitatea comunicărilor se stabilește prin negociere în contractul colectiv de muncă aplicabil;
- e) să se consulte cu sindicatul sau, după caz, cu reprezentanții salariaților în privința deciziilor susceptibile să afecteze substanțial drepturile și interesele acestora;
- f) să plătească toate contribuțiile și impozitele aflate în sarcina sa, precum și să rețină și să vireze contribuțiile și impozitele datorate de salariați, în condițiile legii;
- g) să înființeze registrul general de evidență a salariaților și să opereze înregistrările prevăzute de lege;
- h) să elibereze, la cerere, toate documentele care atestă calitatea de salariat a solicitantului;
- i) să asigure confidențialitatea datelor cu caracter personal ale salariaților.
- j) să răspundă motivat, în scris, în termen de 30 de zile de la primirea solicitării salariatului, prevăzută la art. 39 alin. (1) lit. m¹). *(literă introdusă prin art. 1 pct. 15 din [Legea nr. 283/2022](#), în vigoare de la 22 octombrie 2022)*

CAPITOLUL III

Modificarea contractului individual de muncă

- Art. 41. - (1)** Contractul individual de muncă poate fi modificat numai prin acordul părților.
- (2)** Cu titlu de excepție, modificarea unilaterală a contractului individual de muncă este posibilă numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.
- (3)** Modificarea contractului individual de muncă se referă la oricare dintre următoarele elemente:
- a) durata contractului;
 - b) locul muncii;
 - c) felul muncii;
 - d) condițiile de muncă;
 - e) salariul;
 - f) timpul de muncă și timpul de odihnă.

- Art. 42. - (1)** Locul muncii poate fi modificat unilateral de către angajator prin delegarea sau detașarea salariatului într-un alt loc de muncă decât cel prevăzut în contractul individual de muncă.
- (2)** Pe durata delegării, respectiv a detașării, salariatul își păstrează funcția și toate celelalte drepturi prevăzute în contractul individual de muncă.

Art. 43. - Delegarea reprezintă exercitarea temporară, din dispoziția angajatorului, de către salariat, a unor lucrări sau sarcini corespunzătoare atribuțiilor de serviciu în afara locului său de muncă.

- Art. 44. - (1)** Delegarea poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice în 12 luni și se poate prelungi pentru perioade succesive de maximum 60 de zile calendaristice, numai cu acordul salariatului. Refuzul salariatului de prelungire a delegării nu poate constitui motiv pentru sancționarea disciplinară a acestuia.
- (2)** Salariatul delegat are dreptul la plata cheltuielilor de transport și cazare, precum și la o indemnizație de delegare, în condițiile prevăzute de lege sau de contractul colectiv de muncă aplicabil.

Art. 45. - Detașarea este actul prin care se dispune schimbarea temporară a locului de muncă, din dispoziția angajatorului, la un alt angajator, în scopul executării unor lucrări în interesul acestuia. În mod excepțional, prin detașare se poate modifica și felul muncii, dar numai cu consimțământul scris al

un concediu pentru formare profesională, plătit de angajator, de până la 10 zile lucrătoare sau de până la 80 de ore.

- (2) În situația prevăzută la alin. (1) indemnizația de concediu va fi stabilită conform art. 150.
- (3) Perioada în care salariatul beneficiază de concediul plătit prevăzut la alin. (1) se stabilește de comun acord cu angajatorul. Cererea de concediu plătit pentru formare profesională va fi înaintată angajatorului în condițiile prevăzute la art. 156 alin. (1).

Art. 158. - Durata concediului pentru formare profesională nu poate fi dedusă din durata concediului de odihnă anual și este asimilată unei perioade de muncă efectivă în ceea ce privește drepturile cuvenite salariatului, altele decât salariul.

TITLUL IV **Salarizarea**

- [CAPITOLUL I](#) Dispoziții generale
- [CAPITOLUL II](#) Salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată
- [CAPITOLUL III](#) Plata salariului
- [CAPITOLUL IV](#) Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale
- [CAPITOLUL V](#) Protecția drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acesteia

CAPITOLUL I **Dispoziții generale**

Art. 159. - (1) Salariul reprezintă contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă.

(2) Pentru munca prestată în baza contractului individual de muncă fiecare salariat are dreptul la un salariu exprimat în bani.

(3) La stabilirea și la acordarea salariului este interzisă orice discriminare pe criterii de sex, orientare sexuală, caracteristici genetice, vârstă, apartenență națională, rasă, culoare, etnie, religie, opțiune politică, origine socială, handicap, situație sau responsabilitate familială, apartenență ori activitate sindicală.

Art. 160. - Salariul cuprinde salariul de bază, indemnizațiile, sporurile, precum și alte adaosuri.

Art. 161. - Salariile se plătesc înaintea oricăror alte obligații bănești ale angajatorilor.

Art. 162. - (1) Nivelurile salariale minime se stabilesc prin contractele colective de muncă aplicabile.

(2) Salariul individual se stabilește prin negocieri individuale între angajator și salariat.

(3) Sistemul de salarizare a personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral sau în majoritate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale se stabilește prin lege, cu consultarea organizațiilor sindicale reprezentative.

Art. 163. - (1) Salariul este confidențial, angajatorul având obligația de a lua măsurile necesare pentru asigurarea confidențialității.

(2) În scopul promovării intereselor și apărării drepturilor salariaților, confidențialitatea salariilor nu poate fi opusă sindicatelor sau, după caz, reprezentanților salariaților, în strictă legătură cu interesele acestora și în relația lor directă cu angajatorul.

CAPITOLUL II **Salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată**

Art. 164. - (1) Salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, corespunzător programului normal de

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2016/943 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 8 iunie 2016

**privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale)
împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Întreprinderile și instituțiile de cercetare necomerciale investesc în achiziționarea, dezvoltarea și aplicarea de know-how și informații, care reprezintă moneda de schimb a economiei cunoașterii și oferă un avantaj competitiv. Investiția realizată în generarea și aplicarea capitalului intelectual este un factor determinant în ceea ce privește competitivitatea și performanța legată de inovare pe piață și, prin urmare, rentabilitatea investițiilor, care constituie principala motivație pentru desfășurarea de activități de cercetare și dezvoltare în cadrul întreprinderilor. Întreprinderile recurg la diferite mijloace pentru a-și însuși rezultatele propriilor activități legate de inovare atunci când principiul deschiderii nu permite valorificarea deplină a investițiilor lor în cercetare și inovare. Unul dintre aceste mijloace constă în utilizarea drepturilor de proprietate intelectuală, cum ar fi brevetele, drepturile asupra desenelor și a modelelor sau drepturile de autor. Un alt mijloc de protecție a rezultatelor inovării constă în protejarea accesului și în valorificarea cunoștințelor care au o anumită valoare pentru o entitate și care nu sunt cunoscute pe scară largă. Know-how-ul și informațiile de afaceri valoroase nedivulgate care sunt destinate să rămână confidențiale sunt numite secrete comerciale.
- (2) Întreprinderile, indiferent de dimensiunile acestora, consideră că secretele comerciale sunt la fel de importante ca și brevetele și alte forme ale drepturilor de proprietate intelectuală. Acestea utilizează confidențialitatea ca pe un instrument de gestionare a competitivității și a inovării în afaceri și în cercetare, și în legătură cu o gamă diversificată de informații care depășesc cadrul cunoștințelor tehnologice și înglobează date comerciale, cum ar fi informații privind clienții și furnizorii, planuri de afaceri și studii și strategii de piață. Întreprinderile mici și mijlocii (IMM) acordă o și mai mare importanță secretelor comerciale și se bazează pe acestea într-o măsură mai

⁽¹⁾ JO C 226, 16.7.2014, p. 48.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 14 aprilie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 27 mai 2016.

mare. Prin protejarea unei game atât de largi de know-how și de informații de afaceri, fie ca o completare, fie ca o alternativă la drepturile de proprietate intelectuală, secretele comerciale permit creatorilor și inovatorilor să obțină profit din propriile creații și inovații, devenind astfel deosebit de importante pentru competitivitatea întreprinderilor, pentru cercetare și dezvoltare și pentru performanța legată de inovare.

- (3) Inovarea deschisă este un catalizator pentru noi idei care să satisfacă cerințele consumatorilor și să ofere răspunsuri la provocările societale și să permită apariția pe piață a ideilor respective. O astfel de inovare reprezintă un mijloc important de stimulare a creării de noi cunoștințe și sprijină apariția unor modele de afaceri noi și inovatoare, bazate pe utilizarea cunoștințelor create în comun. Cercetarea colaborativă, inclusiv cooperarea transfrontalieră, este deosebit de importantă pentru a spori nivelul de cercetare și dezvoltare în întreprinderile de pe piața internă. Diseminarea cunoștințelor și a informațiilor ar trebui considerată drept element esențial pentru asigurarea unor oportunități dinamice, pozitive și echitabile de dezvoltare a întreprinderilor, în special a IMM-urilor. Pe o piață internă în care barierele în calea unei colaborări transfrontaliere sunt reduse la minimum și în care cooperarea nu este denaturată, creația intelectuală și inovarea ar trebui să încurajeze investițiile în procese, produse și servicii inovatoare. Un astfel de mediu favorabil creației intelectuale și inovării, în care nu este restricționată mobilitatea forței de muncă, este, de asemenea, important pentru creșterea nivelului de ocupare a forței de muncă și pentru îmbunătățirea competitivității economiei Uniunii. Secretele comerciale au un rol important în protejarea schimbului de cunoștințe între întreprinderi, incluzând în special IMM-uri, și instituțiile de cercetare, atât în cadrul pieței interne, cât și în afara acesteia, în contextul cercetării și dezvoltării și al inovării. Secretele comerciale reprezintă una dintre formele de protecție a creației intelectuale și a know-how-ului inovator cel mai des utilizate de întreprinderi, dar sunt, în același timp, cel mai puțin protejate de cadrul legislativ al Uniunii împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de către alte părți.
- (4) Întreprinderile inovatoare sunt din ce în ce mai expuse la practici necinstite care vizează însușirea abuzivă a secretelor comerciale, cum ar fi furtul, reproducerea neautorizată, spionajul economic sau încălcarea cerințelor de confidențialitate, atât în cadrul Uniunii, cât și în afara acesteia. Evoluțiile recente, cum ar fi globalizarea, recurgerea în mod frecvent la externalizare, lanțurile de aprovizionare mai mari și utilizarea sporită a tehnologiei informației și comunicațiilor, contribuie la creșterea riscului de apariție a unor astfel de practici. Dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial compromite posibilitatea deținătorilor legitimi ai secretului comercial, în calitate de precursor, de a obține beneficii în urma eforturilor sale legate de inovare. În lipsa unor mijloace juridice eficiente și comparabile de protejare a secretelor comerciale în întreaga Uniune, stimulentele pentru angajarea în activități transfrontaliere legate de inovare pe piața internă sunt compromise, iar secretele comerciale nu își pot valorifica potențialul de vectori ai creșterii și ai creării de locuri de muncă. Astfel, inovarea și creativitatea sunt descurajate, iar investițiile scad, ceea ce afectează buna funcționare a pieței interne și îi subminează potențialul de stimulare a creșterii.
- (5) Eforturile internaționale depuse în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului pentru a soluționa această problemă au condus la încheierea Acordului privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (Acordul TRIPS). Acordul TRIPS conține, printre altele, dispoziții privind protecția secretelor comerciale împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de către terți, care constituie standarde internaționale comune. Toate statele membre, precum și Uniunea Europeană, au obligații în temeiul acestui acord, care a fost aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului ⁽¹⁾.
- (6) În ciuda Acordului TRIPS, există diferențe importante între legislațiile statelor membre în ceea ce privește protejarea secretelor comerciale împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de către alte persoane. De exemplu, nu toate statele membre au adoptat definiții naționale ale secretului comercial sau ale dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, astfel încât cunoașterea cu privire la domeniul de aplicare a protecției nu este ușor accesibilă și domeniul de aplicare respectiv diferă de la un stat membru la altul. În plus, nu există o coerență în ceea ce privește căile de atac de drept civil disponibile în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de secrete comerciale, întrucât nu toate statele membre pot impune somații de încetare a activității împotriva terților care nu sunt concurenți ai deținătorului legitim al secretului comercial. De asemenea, există diferențe între statele membre în ceea ce privește tratamentul unui terț care a obținut secretul comercial cu bună-credință, dar află ulterior, în momentul utilizării, că respectiva dobândire se bazează pe o dobândire ilegală anterioară a secretului respectiv de către o altă parte.
- (7) Normele naționale diferă, de asemenea, în ceea ce privește posibilitatea deținătorilor legitimi ai secretului comercial de a solicita distrugerea mărfurilor produse de terți care utilizează secretele comerciale în mod ilegal sau returnarea ori distrugerea oricăror documente, fișiere sau materiale care conțin sau încorporează secretul

⁽¹⁾ Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competență sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, 23.12.1994, p. 1).

comercial dobândit sau utilizat în mod ilegal. În plus, normele naționale aplicabile calculării daunelor-interese nu țin întotdeauna cont de natura necorporală a secretelor comerciale, ceea ce face ca pierderea de profit suportată efectiv sau îmbogățirea fără justă cauză a contravenientului să fie dificil de demonstrat atunci când nu se poate stabili valoarea de piață a informațiilor în cauză. Numai câteva state membre permit aplicarea unor norme abstracte pentru calcularea daunelor-interese pe baza unor redevențe sau drepturi care ar fi fost datorate în mod rezonabil dacă ar fi existat o licență pentru utilizarea secretului comercial. În plus, normele naționale nu prevăd o protecție adecvată a confidențialității unui secret comercial în cazul în care deținătorul secretului comercial depune o reclamație privind presupusa dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a secretului comercial de către un terț, ceea ce reduce atractivitatea măsurilor și a acțiunilor reparatorii existente și slăbește gradul de protecție oferit.

- (8) Diferențele în ceea ce privește protecția juridică a secretelor comerciale oferită de statele membre implică faptul că secretele comerciale nu se bucură de un nivel echivalent de protecție în întreaga Uniune, ceea ce duce la fragmentarea pieței interne în acest domeniu și reduce efectul disuasiv general al normelor relevante. Piața internă este afectată prin faptul că astfel de diferențe reduc stimulentele întreprinderilor de a desfășura activități economice transfrontaliere legate de inovare, inclusiv cooperarea în materie de cercetare sau cooperarea în materie de producție cu partenerii, externalizarea sau investițiile în alte state membre, care depind de utilizarea informațiilor care beneficiază de protecție în calitate de secrete comerciale. Cercetarea și dezvoltarea în rețele transfrontaliere, precum și activitățile legate de inovare, inclusiv producția și comerțul transfrontalier care decurg din acestea, devin mai puțin atractive și mai dificile în cadrul Uniunii, ceea ce produce ineficiențe legate de inovare la nivelul Uniunii.
- (9) În plus, există un risc crescut pentru activitățile comerciale din statele membre cu niveluri comparativ mai scăzute de protecție, datorită faptului că secretele comerciale pot fi mai ușor furate sau obținute ilegal prin alte metode. Acest lucru duce la o alocare ineficientă, în cadrul pieței interne, a capitalurilor destinate inovării cu potențial de stimulare a creșterii din cauza cheltuielilor mai mari cu măsurile de protecție necesare pentru a compensa protecția juridică insuficientă din unele state membre. Aceasta favorizează, de asemenea, activitatea concurenților neloiali care, în urma dobândirii ilegale de secrete comerciale, ar putea să pună în circulație pe piața internă mărfuri rezultate în urma dobândirii ilegale. Diferențele dintre regimurile legislative facilitează, de asemenea, importul de mărfuri din țări terțe în Uniune prin punctele de intrare cu protecție mai scăzută, atunci când conceperea, producția sau comercializarea mărfurilor respective se bazează pe secrete comerciale furate sau obținute ilegal prin alte metode. În ansamblu, aceste diferențe împiedică buna funcționare a pieței interne.
- (10) Este oportun să se prevadă norme la nivelul Uniunii pentru a apropia actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre, astfel încât să se asigure un nivel suficient și comparabil al reparațiilor în fața instanțelor civile pe piața internă în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial. Respectivul norme ar trebui să nu aducă atingere posibilității ca statele membre să prevadă o protecție mai cuprinzătoare împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretelor comerciale, cu condiția respectării garanțiilor prevăzute în mod explicit de prezenta directivă pentru protejarea intereselor altor părți.
- (11) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor Uniunii sau normelor naționale care impun divulgarea informațiilor, inclusiv a secretelor comerciale, către public sau către autoritățile publice. Aceasta nu ar trebui să influențeze nici aplicarea normelor care permit autorităților publice să obțină informații în exercițiul atribuțiilor lor sau normelor care permit sau impun orice divulgare subsecventă din partea acestor autorități a unor informații relevante pentru public. Astfel de norme includ, în special, normele privind divulgarea de către instituțiile și organismele Uniunii sau de către autoritățile publice naționale a informațiilor de natură comercială pe care le dețin în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, al Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și al Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, sau al altor norme privind accesul public la documente ori privind obligațiile de transparență ale autorităților publice naționale.
- (12) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului partenerilor sociali de a încheia acorduri colective, în cazul în care se prevede acest lucru în dreptul muncii, în ceea ce privește orice obligație de a nu divulga un secret

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, Consiliului și Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, 25.9.2006, p. 13).

⁽³⁾ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

comercial sau de a limita utilizarea acestuia și consecințele încălcării unei astfel de obligații de către partea căreia i se aplică. Acest lucru ar trebui condiționat de faptul că orice astfel de acord colectiv nu limitează excepțiile prevăzute în prezenta directivă atunci când urmează să se respingă o cerere de aplicare a măsurilor, procedurilor sau acțiunilor reparatorii prevăzute în prezenta directivă pentru o presupusă dobândire, utilizare sau divulgare a unui secret comercial.

- (13) Prezenta directivă nu ar trebui înțeleasă ca limitând libertatea de stabilire, libera circulație a lucrătorilor sau mobilitatea lucrătorilor, astfel cum este prevăzut în dreptul Uniunii. De asemenea, prezenta directivă nu este menită să afecteze posibilitatea de a încheia acorduri neconcurențiale între angajatori și angajați, în conformitate cu legea aplicabilă.
- (14) Este important să se stabilească o definiție omogenă a secretului comercial, fără a restrânge domeniul de aplicare a protecției împotriva însușirilor abuzive. O astfel de definiție ar trebui, prin urmare, să fie elaborată astfel încât să includă know-how-ul, informațiile de afaceri și informațiile tehnologice atunci când există atât un interes legitim pentru păstrarea confidențialității, cât și o așteptare legitimă de protejare a acestei confidențialități. În plus, astfel de know-how sau de informații ar trebui să aibă valoare comercială, fie ea reală sau potențială. Ar trebui să se considere că astfel de know-how sau de informații au valoare comercială în special, de exemplu, în cazul în care dobândirea, utilizarea sau divulgarea lor ilegală poate dăuna intereselor persoanei care deține în mod legal controlul asupra lor, în sensul că îi subminează acesteia din urmă potențialul științific și tehnic, interesele economice sau financiare, pozițiile strategice sau capacitatea de a fi competitivă. Definiția secretului comercial exclude informațiile neînsemnate, precum și experiența și competențele dobândite de către angajați în cursul normal al activității lor și mai exclude de asemenea informațiile care sunt cunoscute în general sau sunt accesibile în mod imediat persoanelor din cercurile care au de a face, în mod normal, cu tipul de informații în cauză.
- (15) De asemenea, este important să se identifice circumstanțele în care este justificată acordarea de protecție juridică secretelor comerciale. Din acest motiv, este necesar să se determine comportamentul și practicile care trebuie considerate ca acte de dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a unui secret comercial.
- (16) În scopul inovării și pentru a stimula concurența, dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să creeze niciun drept exclusiv asupra know-how-ului sau a informațiilor protejate ca secrete comerciale. Astfel, ar trebui să rămână posibilă descoperirea independentă a aceluiași know-how sau a acelorași informații. Ingineria inversă a unui produs dobândit în mod legal ar trebui să fie considerată un mijloc legal de a obține informații, cu excepția cazului în care s-a convenit altfel prin intermediul unui contract. Cu toate acestea, libertatea de a încheia astfel de contracte poate fi limitată prin lege.
- (17) În prezent, în anumite sectoare industriale, în care creatorii și inovatorii nu pot beneficia de drepturi exclusive și în care inovarea se bazează în mod tradițional pe secrete comerciale, produselor le poate fi ușor aplicată ingineria inversă odată aflate pe piață. În astfel de cazuri, creatorii și inovatorii respectivi pot fi victimele unor practici cum ar fi copierea parazitara sau imitațiile servile, care profită de reputația și de munca lor de inovare. Unele legislații naționale privind concurența neloială tratează aceste practici. Deși prezenta directivă nu își propune să reformeze sau să armonizeze legislațiile privind concurența neloială în general, ar fi oportun ca Comisia să examineze cu atenție necesitatea unei acțiuni a Uniunii în acest domeniu.
- (18) În plus, dobândirea, utilizarea sau divulgarea unor secrete comerciale, ori de câte ori este impusă sau permisă prin lege, ar trebui să fie considerată legală în scopul prezentei directive. Acest lucru se referă în special la dobândirea și la divulgarea de secrete comerciale în contextul exercitării drepturilor reprezentanților lucrătorilor la informare, consultare și participare în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul și practicile naționale, precum și apărarea colectivă a intereselor lucrătorilor și angajatorilor, inclusiv cogestiunea, precum și dobândirea sau divulgarea unui secret comercial în contextul auditurilor statutare efectuate în conformitate cu legislația națională sau a Uniunii. Totuși, o astfel de apreciere ca legală a dobândirii unui secret comercial nu ar trebui să aducă atingere vreunei obligații de confidențialitate în ceea ce privește secretul comercial și niciunei limitări a utilizării sale pe care dreptul Uniunii sau dreptul național ar impune-o destinatarului informațiilor. În special, prezenta directivă nu ar trebui să exonereze autoritățile publice de obligațiile de confidențialitate care le revin în privința informațiilor transmise de către deținătorii secretelor comerciale, indiferent dacă obligațiile sunt

stabilite de dreptul Uniunii sau de dreptul național. Astfel de obligații de confidențialitate includ, între altele, obligații cu privire la informațiile transmise autorităților contractante în cadrul procedurilor de achiziții, obligații enunțate, de exemplu, în Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ sau Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾.

- (19) Deși prezenta directivă prevede măsuri și acțiuni reparatorii care pot consta în împiedicarea divulgării de informații pentru a proteja confidențialitatea secretelor comerciale, este esențial ca exercitarea libertății de exprimare și de informare, care cuprinde libertatea și pluralismul mass-mediei, astfel cum sunt consacrate la articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), să nu fie restricționată, în special în privința jurnalismului de investigație și a protecției surselor jurnalistice.
- (20) Măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii prevăzute de prezenta directivă nu ar trebui să restricționeze activitățile de denunțare. Prin urmare, protecția secretelor comerciale nu ar trebui să se extindă la cazurile în care divulgarea unui secret comercial servește interesului public, în măsura în care scoate la iveală o abatere direct relevantă, o faptă reprobabilă sau o activitate ilegală. Nu ar trebui să se considere că aceasta împiedică autoritățile judiciare competente să permită o excepție de la aplicarea măsurilor, a procedurilor și a acțiunilor reparatorii în cazul în care părătul a avut toate motivele să fi fost convins, cu bună credință, că comportamentul său respecta criteriile corespunzătoare stabilite în prezenta directivă.
- (21) În conformitate cu principiul proporționalității, măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii destinate să protejeze secretele comerciale ar trebui să fie adaptate pentru a îndeplini obiectivul bunei funcționări a pieței interne pentru cercetare și inovare, în special prin descurajarea dobândirii, a utilizării și a divulgării ilegale a unui secret comercial. O astfel de adaptare a măsurilor, procedurilor și a acțiunilor reparatorii ar trebui să nu pună în pericol sau să submineze drepturile și libertățile fundamentale sau interesul public, cum ar fi siguranța publică, protecția consumatorilor, sănătatea publică sau protecția mediului, și să nu afecteze negativ mobilitatea lucrătorilor. În acest sens, măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii reglementate prin prezenta directivă urmăresc să garanteze că autoritățile judiciare competente țin seama de factori precum valoarea unui secret comercial, gravitatea comportamentului care duce la dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală de secrete comerciale și impactul unui astfel de comportament. De asemenea, ar trebui garantat faptul că autoritățile judiciare competente au libertatea de a evalua interesele părților aflate în proceduri juridice, precum și interesele părților terțe, inclusiv, dacă este cazul, ale consumatorilor.
- (22) Buna funcționare a pieței interne ar fi subminată dacă măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii prevăzute ar fi utilizate pentru urmărirea unor scopuri nelegitime, incompatibile cu obiectivele prezentei directive. Prin urmare, este important ca autoritățile judiciare să fie împuternicite să adopte măsuri adecvate cu privire la reclamațiilor care acționează abuziv sau cu rea-credință și depun reclamații vădit neîntemeiate în scopul, de exemplu, de a întârzia sau de a restricționa în mod neloial accesul părătului pe piață ori de a-l intimida sau hărțui pe acesta în alt mod.
- (23) În interesul securității juridice și având în vedere că se așteaptă ca deținătorii legitimi ai secretelor comerciale să își exercite obligația de diligență în ceea ce privește păstrarea confidențialității asupra propriilor secrete comerciale valoroase și monitorizarea utilizării acestora, este oportun ca reclamațiile pe fond sau posibilitatea de a iniția acțiuni pentru protejarea secretelor comerciale să fie restrânse la o perioadă limitată. Dreptul intern ar trebui, de asemenea, să specifice în mod clar și lipsit de ambiguitate când începe să curgă respectivul termen și în ce condiții poate acesta să fie întrerupt sau suspendat.
- (24) Posibilitatea de a pierde confidențialitatea unui secret comercial pe parcursul procedurilor juridice îi descurajează adesea pe deținătorii legitimi ai secretelor comerciale să inițieze proceduri juridice pentru a-și apăra secretele comerciale, punând astfel în pericol eficacitatea măsurilor, a procedurilor și a acțiunilor reparatorii prevăzute. Din acest motiv, este necesar să se stabilească, sub rezerva unor garanții corespunzătoare care să asigure dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, cerințele specifice care vizează protejarea confidențialității secretului comercial pe parcursul procedurilor juridice intentate pentru apărarea acestuia. Această protecție ar trebui să se aplice și după încheierea procedurilor juridice și atât timp cât informațiile care constituie secretul comercial nu țin de domeniul public.

⁽¹⁾ Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

⁽³⁾ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

- (25) Astfel de cerințe ar trebui să includă, cel puțin posibilitatea de a restrânge cercul persoanelor autorizate să aibă acces la probe sau ședințe de judecată, ținând cont de faptul că toate acele persoane ar trebui să facă obiectul cerințelor de confidențialitate stabilite de prezenta directivă, precum și de a publica doar elementele neconfidențiale ale hotărârilor judecătorești. În acest context, ținând cont de faptul că evaluarea naturii informației care face obiectul litigiului reprezintă unul din scopurile principale ale procedurilor juridice, este deosebit de important să se asigure atât protecția efectivă a confidențialității secretelor comerciale, cât și respectarea dreptului părților din cadrul procedurii respective la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil. Cercul restrâns de persoane ar trebui așadar să fie compus din cel puțin o persoană fizică reprezentând fiecare dintre părți, precum și din avocații părților și, după caz, din alți reprezentanți care, în conformitate cu dreptul național, să aibă calificările adecvate pentru a apăra, a reprezenta sau a servi interesele unei părți în cadrul procedurilor juridice care fac obiectul prezentei directive, toți având acces deplin la respectivele probe sau ședințe de judecată. În cazul în care una dintre părți este persoană juridică, respectiva parte ar trebui să poată propune o persoană fizică sau persoane fizice care să facă parte din respectivul cerc de persoane, astfel încât să se asigure reprezentarea adecvată a persoanei juridice respective, sub rezerva controlului judiciar adecvat care să împiedice subminarea obiectivului restricționării accesului la probe și la ședințele de judecată. Nu ar trebui să se înțeleagă că aceste garanții impun părților să fie reprezentate de un avocat sau de un alt reprezentant pe parcursul procedurilor juridice în cazul în care o astfel de reprezentare nu este prevăzută în dreptul intern. De asemenea, nu ar trebui să se înțeleagă că aceste garanții restricționează competența instanțelor de a decide, în conformitate cu normele aplicabile și cu practica statului membru în cauză, dacă și în ce măsură funcționarii relevanți ai instanțelor ar trebui să aibă de asemenea acces deplin la probe și la ședințele de judecată în scopul exercitării îndatoririlor lor.
- (26) Dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial de către un terț ar putea avea efecte devastatoare asupra deținătorului legitim al secretului comercial, întrucât, de îndată ce secretul a fost făcut public, este imposibil pentru deținătorul respectiv să revină la situația de dinainte de pierderea secretului comercial. Prin urmare, este esențial să se prevadă măsuri provizorii rapide, eficiente și accesibile pentru încetarea imediată a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, inclusiv în cazul în care acesta este utilizat pentru furnizarea de servicii. Este esențial ca o astfel de măsură să fie disponibilă fără a trebui să se aștepte o decizie pe fondul cauzei dar cu respectarea dreptului la apărare și a principiului proporționalității și în funcție de caracteristicile cauzei. În anumite cazuri, ar trebui să fie posibil ca presupusului contravenient să i se poată permite, sub rezerva constituirii uneia sau mai multor garanții, să continue să utilizeze secretul comercial, în special în cazul în care riscul ca acesta să intre în domeniul public este unul scăzut. Ar trebui să fie, de asemenea, posibil să fie solicitate garanții la un nivel suficient pentru a acoperi costurile și prejudiciile cauzate părâtului de introducerea unei reclamații neîntemeiate, în special atunci când orice întârziere ar putea cauza prejudicii ireparabile deținătorului legitim al secretului comercial.
- (27) Din aceleași motive este, de asemenea, important să se prevadă măsuri definitive care să împiedice utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial, inclusiv în cazul în care acesta este utilizat pentru furnizarea de servicii. Pentru ca astfel de măsuri să fie eficiente și proporționale, durata acestora, atunci când circumstanțele impun o limitare în timp, ar trebui să fie suficientă pentru a elimina orice avantaj comercial pe care terțul l-ar fi putut obține în urma dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial. În orice caz, nicio măsură de acest tip nu ar trebui să aibă caracter executoriu în cazul în care informațiile vizate inițial de secretul comercial țin de domeniul public din motive care nu pot fi imputate părâtului.
- (28) Este posibil ca un secret comercial să poată fi utilizat ilegal pentru conceperea, producția sau comercializarea unor mărfuri sau a unor componente ale acestora care ar putea fi puse în circulație pe piața internă, ceea ce ar afecta interesele comerciale ale deținătorului secretului comercial și funcționarea pieței interne. În astfel de cazuri și atunci când secretul comercial în cauză are un impact considerabil asupra calității, valorii sau prețului mărfurilor rezultate din utilizarea ilegală sau asupra reducerii costurilor, proceselor de producție sau de comercializare a acestora, facilitându-le sau accelerându-le, este important ca autoritățile judiciare să aibă competența necesară pentru a dispune măsuri eficiente și adecvate cu scopul de a se asigura că mărfurile respective nu sunt introduse pe piață sau sunt retrase de pe piață. Având în vedere caracterul mondial al comerțului, este necesar, de asemenea, ca astfel de măsuri să includă interdicția de a importa produsele respective în Uniune sau de a le stoca în scopul distribuirii sau introducerii lor pe piață. Având în vedere principiul proporționalității, măsurile corective nu ar trebui să implice neapărat distrugerea mărfurilor în cazul în care există alte opțiuni viabile, cum ar fi eliminarea caracteristicilor ilicite ale mărfurilor sau scoaterea mărfurilor în afara pieței, de exemplu, prin intermediul unei donații în favoarea organizațiilor caritabile.
- (29) O persoană poate să fi dobândit inițial un secret comercial cu bună-credință și să fi aflat abia ulterior, chiar și prin primirea unei notificări de la deținătorul inițial al secretului comercial, că secretul comercial în cauză provine din surse care îl utilizează sau divulgă în mod ilegal. În aceste situații, pentru a evita ca măsurile corective sau ordonanțele de încetare prevăzute să cauzeze prejudicii disproporționate persoanei respective, statele membre ar

trebui să prevadă, atunci când este cazul, posibilitatea acordării, ca măsură alternativă, a unei despăgubiri bănești părții prejudiciate. O astfel de despăgubire nu ar trebui totuși să depășească valoarea redevențelor sau a drepturilor care ar fi fost datorate dacă respectiva persoană ar fi obținut autorizația de a utiliza secretul comercial în cauză, pentru perioada de timp în care deținătorul inițial al secretului comercial ar fi putut împiedica utilizarea secretului comercial. Cu toate acestea, în cazul în care utilizarea ilegală a secretului comercial ar constitui o încălcare a dispozițiilor legale, alta decât cea prevăzută în prezenta directivă, sau ar putea să dăuneze consumatorilor, o astfel de utilizare ilegală nu ar trebui să fie permisă.

- (30) Pentru a evita ca o persoană care dobândește, utilizează sau divulgă în mod ilegal un secret comercial, cu bună-știință sau având motive rezonabile pentru a acționa cu bună-știință, să obțină beneficii în urma unui astfel de comportament și pentru a garanta că deținătorul prejudiciat al secretului comercial este plasat, în măsura posibilităților, în poziția în care s-ar fi aflat dacă respectivul comportament nu ar fi avut loc, este necesar să se prevadă o compensație adecvată pentru prejudiciul suferit în urma comportamentului ilegal respectiv. Quantumul daunelor-interese acordate deținătorului prejudiciat al secretului comercial ar trebui să țină seama de toți factorii corespunzători, cum ar fi pierderea de profit suportată de deținătorul secretului comercial sau profitul necuvenit realizat de contravenient și, dacă este cazul, de orice prejudiciu moral cauzat deținătorului secretului comercial. Ca alternativă, de exemplu, atunci când, având în vedere natura necorporală a secretelor comerciale, este dificil să se determine valoarea prejudiciului suferit în realitate, quantumul daunelor-interese ar putea fi calculat pe baza unor elemente precum redevențele sau drepturile care ar fi fost datorate în cazul în care contravenientul ar fi solicitat o autorizație pentru a utiliza secretul comercial în cauză. Scopul respectivei metode alternative nu este de a introduce o obligație de a prevedea daune-interese punitive, ci de a permite despăgubirea pe criterii obiective, ținând în același timp seama de costurile suportate de deținătorul secretului comercial, cum ar fi cheltuielile de identificare și de cercetare. Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să stabilească, în cadrul dreptului lor intern, că răspunderea angajaților în ceea ce privește daunele-interese este limitată la cazurile în care au acționat fără intenție.
- (31) Ca un efect suplimentar de descurajare a viitoarelor încălcări și pentru a contribui la sensibilizarea publicului în sens larg, este util să se facă publice hotărârile, inclusiv, dacă este cazul, printr-o publicitate de mare amploare, a hotărârilor pronunțate în cazurile de dobândire, utilizare și divulgare ilegală a secretelor comerciale, cu condiția ca publicitatea să nu ducă la divulgarea secretului comercial și să nu aducă atingere în mod disproporționat vieții private și reputației unei persoane fizice.
- (32) Eficacitatea măsurilor, procedurilor și a acțiunilor reparatorii la care pot recurge deținătorii de secrete comerciale ar putea avea de suferit în cazul în care nu sunt respectate hotărârile relevante adoptate de autoritățile judiciare competente. Din acest motiv, este necesar să se asigure că autoritățile respective au competențele adecvate pentru a impune sancțiuni.
- (33) Pentru a facilita aplicarea uniformă a măsurilor, procedurilor și acțiunilor reglementate prin prezenta directivă, ar trebui să se prevadă mecanisme de cooperare și schimburi de informații între statele membre, pe de o parte, și între acestea și Comisie, pe de altă parte, în special prin crearea unei rețele de corespondenți desemnați de statele membre. În plus, pentru a evalua dacă măsurile își îndeplinesc obiectivul vizat, Comisia, asistată, dacă este cazul, de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, ar trebui să examineze aplicarea prezentei directive și eficacitatea măsurilor luate la nivel național.
- (34) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special, de cartă, mai ales dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de exprimare și de informare, libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la proprietate, dreptul la o bună administrare și, în special, accesul la dosare, respectând totodată secretul de afaceri, dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil și dreptul la apărare.
- (35) Este important să se respecte drepturile la viață privată și de familie și la protecția datelor cu caracter personal ale oricărei persoane ale cărei date cu caracter personal pot fi prelucrate de către deținătorul secretului comercial atunci când ia măsuri de protecție a unui secret comercial sau ale oricărei persoane care este implicată în proceduri juridice privind dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală de secrete comerciale în temeiul prezentei directive și ale cărei date cu caracter personal sunt prelucrate. Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în statele membre în contextul prezentei directive și sub supravegherea autorităților competente din statele membre, în special a autorităților publice independente desemnate de statele membre. Astfel, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere drepturilor și

(1) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

obligățiilor prevăzute în Directiva 95/46/CE, în special în ceea ce privește drepturile persoanei vizate de a avea acces la datele sale cu caracter personal care sunt prelucrate și de a obține rectificarea, ștergerea sau blocarea datelor care sunt incomplete sau inexacte și, dacă este cazul, obligația de a prelucra datele sensibile în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) din Directiva 95/46/CE.

- (36) Având în vedere că obiectivul prezentei directive, și anume asigurarea bunei funcționări a pieței interne prin stabilirea unui nivel suficient și comparabil al reparațiilor pe întreaga piață internă în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, nu poate fi realizat în mod suficient de statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate să adopte măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (37) Obiectivul prezentei directive nu este stabilirea de norme armonizate în ceea ce privește cooperarea judiciară, competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială și nici tratarea legislației aplicabile. Alte instrumente ale UE reglementează astfel de aspecte în termeni generali și ar trebui, în principiu, să rămână în egală măsură aplicabile în domeniul reglementat de prezenta directivă.
- (38) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor din legislația privind concurența, în special articolelor 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii prevăzute prin prezenta directivă nu ar trebui să fie utilizate pentru a restrângere ilegitim concurența, într-un mod care să contravină TFUE.
- (39) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere aplicării oricărei alte legislații pertinente din alte domenii, cum ar fi drepturile de proprietate intelectuală și dreptul contractelor. Cu toate acestea, în cazul în care domeniul de aplicare al Directivei 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și domeniul de aplicare al prezentei directive se suprapun, prezenta directivă are prioritate în calitate de *lex specialis*,
- (40) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și a emis un aviz la 12 martie 2014,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Obiect și domeniu de aplicare

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă stabilește norme privind protecția împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale de secrete comerciale.

Statele membre pot dispune, în conformitate cu dispozițiile TFUE, o protecție mai cuprinzătoare împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale de secrete comerciale decât cea impusă prin prezenta directivă, cu condiția să asigure respectarea articolelor 3, 5 și 6, a articolului 7 alineatul (1), a articolului 8, a articolului 9 alineatul (1) al doilea paragraf, a articolului 9 alineatele (3) și (4), a articolului 10 alineatul (2), a articolelor 11, 13 și a articolului 15 alineatul (3).

⁽¹⁾ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, 30.4.2004, p. 45).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (2) Prezenta directivă nu aduce atingere:
- (a) exercitării dreptului la libertatea de exprimare și de informare, astfel cum este prevăzut în cartă, inclusiv respectarea libertății și pluralismului mijloacelor de informare în masă;
 - (b) aplicării normelor naționale sau ale Uniunii care le impun deținătorilor de secrete comerciale să divulge informații, inclusiv secrete comerciale, din rațiuni de interes public, publicului ori autorităților administrative sau judiciare în vederea exercitării atribuțiilor autorităților respective;
 - (c) aplicării normelor naționale sau ale Uniunii care impun sau permit instituțiilor și organelor Uniunii sau autorităților publice naționale să divulge informațiile furnizate de societăți pe care respectivele instituții, organe sau autorități le dețin în temeiul obligațiilor și prerogativelor stabilite de dreptul intern sau al Uniunii și în conformitate cu acestea;
 - (d) autonomiei partenerilor sociali și dreptului acestora de a încheia acorduri colective, în conformitate cu dreptul Uniunii și legislațiile și practicile naționale.
- (3) Nicio dispoziție a prezentei directive nu este înțeleasă ca oferind vreun temei pentru limitarea mobilității angajaților. În special, în legătură cu exercitarea acestei mobilități, prezenta directivă nu oferă niciun temei pentru:
- (a) limitarea utilizării de către angajați a informațiilor care nu constituie secret comercial, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1;
 - (b) limitarea utilizării de angajați a experienței și a competențelor dobândite în mod onest ca urmare a desfășurării normale a activității lor profesionale;
 - (c) impunerea oricărei restricții suplimentare angajaților în cadrul contractelor lor de muncă, altele decât restricțiile impuse în conformitate cu dreptul Uniunii sau cel intern.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „secret comercial” înseamnă informațiile care îndeplinesc toate cerințele următoare:
 - (a) sunt secrete în sensul că nu sunt, ca întreg sau astfel cum se prezintă sau se articulează elementele acestora, cunoscute la nivel general sau ușor accesibile persoanelor din cercurile care se ocupă, în mod normal, de tipul de informații în cauză;
 - (b) au valoare comercială prin faptul că sunt secrete;
 - (c) au făcut obiectul unor măsuri rezonabile, în circumstanțele date, luate de către persoana care deține în mod legal controlul asupra informațiilor respective, pentru a fi păstrate secrete;
2. „deținătorul secretului comercial” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care deține controlul legal asupra unui secret comercial;
3. „contravenient” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care a dobândit, a utilizat sau a divulgat în mod ilegal un secret comercial;
4. „mărfuri care contravin normelor” înseamnă mărfurile a căror concepere, caracteristici, funcționare, proces de producție sau comercializare beneficiază în mod semnificativ de secrete comerciale dobândite, utilizate sau divulgate în mod ilegal.

CAPITOLUL II

Dobândirea, utilizarea și divulgarea de secrete comerciale

Articolul 3

Dobândirea, utilizarea și divulgarea legală de secrete comerciale

- (1) Dobândirea unui secret comercial este considerată legală în cazul în care secretul comercial este obținut prin oricare dintre următoarele mijloace:
- (a) descoperirea sau crearea independentă;
 - (b) analiza, studierea, dezasamblarea sau testarea unui produs sau a unui obiect care a fost făcut public sau care se află în mod legal în posesia celui care a dobândit informațiile și căruia nu i se aplică nicio obligație valabilă din punct de vedere legal de a limita dobândirea secretului comercial;
 - (c) exercitarea dreptului lucrătorilor sau al reprezentanților lucrătorilor la informare și la consultare în conformitate cu dreptul Uniunii și legislațiile și practicile naționale;
 - (d) orice altă practică care, în condițiile date, este conformă cu practicile comerciale loiale.
- (2) Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial sunt considerate legale în măsura în care o astfel de dobândire, utilizare sau divulgare este impusă sau permisă în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național.

Articolul 4

Dobândirea, utilizarea și divulgarea ilegală de secrete comerciale

- (1) Statele membre se asigură că deținătorii de secrete comerciale au dreptul să solicite măsurile, procedurile și acțiuni reparatorii prevăzute în prezenta directivă, pentru a preveni dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretelor lor comerciale sau pentru a obține reparații în urma unor astfel de fapte.
- (2) Dobândirea unui secret comercial fără consimțământul deținătorului secretului comercial este considerată ilegală ori de câte ori este efectuată prin:
- (a) accesul neautorizat, însușirea sau copierea oricăror documente, obiecte, materiale, substanțe sau fișiere electronice care se află în mod legal sub controlul deținătorului secretului comercial și care conțin secretul comercial sau din care poate fi dedus secretul comercial;
 - (b) orice alt comportament care, în circumstanțele date, contravine practicilor comerciale loiale.
- (3) Utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este considerată ilegală ori de câte ori este săvârșită, fără consimțământul deținătorului secretului comercial, de către o persoană care îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:
- (a) a dobândit secretul comercial în mod ilegal;
 - (b) încalcă un acord de confidențialitate sau orice altă obligație de a nu divulga secretul comercial;
 - (c) încalcă o obligație contractuală sau de altă natură care limitează utilizarea secretului comercial.
- (4) Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este, de asemenea, considerată ilegală atunci când o persoană, în momentul dobândirii, utilizării sau divulgării, avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul comercial a fost obținut, direct sau indirect, de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod ilegal în sensul alineatului (3).

(5) Producerea, oferirea sau introducerea pe piață a mărfurilor care contravin normelor sau importul, exportul sau deponarea unor astfel de mărfuri în aceste scopuri este, de asemenea, considerată drept o utilizare ilegală a unui secret comercial atunci când persoana care desfășoară astfel de activități avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul comercial a fost utilizat în mod ilegal în sensul alineatului (3).

Articolul 5

Excepții

Statele membre se asigură că solicitarea de aplicare a măsurilor, a procedurilor și a acțiunilor reparatorii prevăzute de prezenta directivă este respinsă în cazul în care presupusa dobândire, utilizare sau divulgare a secretului comercial a avut loc în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) pentru exercitarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare, astfel cum este prevăzut în cartă, inclusiv respectarea libertății și pluralismului mijloacelor de informare în masă;
- (b) pentru dezvăluirea unei abateri, a unei fapte reprobabile sau a unei activități ilegale, cu condiția ca pârâțul să fi acționat în scopul protejării interesului public general;
- (c) divulgarea de către lucrători reprezentanților acestora ca parte a exercitării legitime de către reprezentanții respectivi a funcțiilor lor în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern, cu condiția ca divulgarea să fi fost necesară pentru această exercitare legitimă;
- (d) în scopul protejării unui interes legitim recunoscut în dreptul Uniunii sau în cel intern.

CAPITOLUL III

Măsuri, proceduri și acțiuni reparatorii

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 6

Obligația generală

- (1) Statele membre prevăd măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii necesare pentru a asigura disponibilitatea unor căi de atac în fața instanțelor civile împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale a secretelor comerciale.
- (2) Măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii menționate la alineatul (1):
 - (a) sunt corecte și echitabile;
 - (b) nu presupun o complexitate sau costuri inutile, termene nerezonabile sau întârzieri nejustificate; și
 - (c) sunt eficiente și au un efect disuasiv.

Articolul 7

Proportionalitate și abuzul de drept procesual

- (1) Măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii prevăzute în prezenta directivă sunt aplicate într-un mod care:
 - (a) este proporțional;
 - (b) evită crearea de obstacole în calea comerțului legitim pe piața internă; și
 - (c) prevede garanții împotriva utilizării lor abuzive.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente pot, la cererea pârâtului, să aplice măsurile corespunzătoare prevăzute în dreptul național în cazul în care o reclamație privind dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial este în mod evident nefondată și se constată că reclamantul a inițiat procedurile juridice în mod abuziv sau cu rea-credință. Respectivă măsură pot, dacă este cazul, să includă acordarea de daune-interese pârâtului, impunerea de sancțiuni împotriva reclamantului sau dispunerea difuzării informațiilor cu privire la o hotărâre astfel cum este menționată la articolul 15.

Statele membre pot prevedea ca măsurile menționate la primul paragraf să facă obiectul unor proceduri juridice separate.

Articolul 8

Termenul de prescripție

(1) În conformitate cu prezentul articol, statele membre stabilesc norme privind termenele de prescripție aplicabile reclamațiilor pe fond și acțiunilor de aplicare a măsurilor, a procedurilor și a acțiunilor reparatorii reglementate prin prezenta directivă.

Normele menționate la primul paragraf stabilesc când începe să curgă termenul de prescripție, care este durata acestuia și care sunt circumstanțele în care termenul de prescripție se întrerupe sau se suspendă.

(2) Durata termenului de prescripție nu depășește șase ani.

Articolul 9

Păstrarea confidențialității secretelor comerciale pe parcursul procedurilor juridice

(1) Statele membre se asigură că părțile, avocații sau alți reprezentanți ai acestora, funcționarii judiciari, martorii, experții și orice altă persoană care participă la procedurile juridice legate de dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial sau care au acces la documente care sunt parte integrantă din aceste proceduri juridice nu au voie să folosească sau să divulge secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale pe care autoritățile judiciare competente, ca răspuns la o cerere motivată corespunzător a unei părți interesate, le-au identificat ca fiind confidențiale și de care au luat cunoștință în urma acestei participări sau a acestui acces. În acest sens, statele membre pot, de asemenea, permite autorităților judiciare competente să ia astfel de măsuri din proprie inițiativă.

Obligația la care se face referire la primul paragraf rămâne în vigoare după încheierea procedurilor juridice. Cu toate acestea, obligația respectivă încetează să existe în oricare dintre următoarele circumstanțe:

- (a) atunci când se constată, printr-o decizie finală, că presupusul secret comercial nu îndeplinește cerințele stabilite la articolul 2 punctul 1; sau
- (b) atunci când informațiile în cauză devin, în timp, general cunoscute sau ușor accesibile persoanelor din cercurile care se ocupă în mod normal de acest tip de informații.

(2) Statele membre se asigură, de asemenea, că autoritățile judiciare competente au posibilitatea, pe baza unei cereri justificate în mod corespunzător înaintate de către una dintre părți, să ia măsurile specifice necesare pentru a păstra confidențialitatea oricăror secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale utilizate sau menționate în cursul procedurii juridice legate de dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial. Statele membre pot, de asemenea, permite autorităților judiciare competente să ia astfel de măsuri din proprie inițiativă.

Măsurile menționate la primul paragraf includ cel puțin posibilitatea:

- (a) de a restricționa, integral sau parțial, la un număr limitat de persoane, accesul la orice document care conține secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale și care a fost prezentat de părți sau de terți;

- (b) de a restricționa la un număr limitat de persoane accesul la ședințele de judecată, atunci când pot fi divulgate secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale, precum și la înregistrările sau transcrierile aferente ședințelor de judecată respective;
- (c) de a pune la dispoziția oricărei alte persoane decât cele care fac parte din numărul limitat de persoane menționat la literele (a) și (b) o versiune neconfidențială a oricărei hotărâri judecătorești, din care au fost eliminate sau ocluate pasajele conținând secrete comerciale.

Numărul de persoane menționat la al doilea paragraf literele (a) și (b) nu depășește ceea ce este necesar pentru a asigura respectarea dreptului părților la procedurile juridice la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil și include cel puțin o persoană fizică din partea fiecărei părți și avocații sau alți reprezentanți ai respectivelor părți la procedurile juridice.

(3) Atunci când adoptă o decizie privind măsurile menționate la alineatul (2) și evaluează proporționalitatea acestora, autoritățile judiciare competente iau în considerare necesitatea de a garanta dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil, interesele legitime ale părților și, după caz, ale terților, precum și orice eventual prejudiciu cauzat oricăreia dintre părți și, după caz, terților, care rezultă din aprobarea sau respingerea unor astfel de măsuri.

(4) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul alineatelor (1), (2) sau (3) se efectuează în conformitate cu Directiva 95/46/CE.

Secțiunea 2

Măsuri provizorii și asigurătorii

Articolul 10

Măsuri provizorii și asigurătorii

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente pot dispune, la cererea deținătorului secretului comercial, oricare dintre următoarele măsuri provizorii și asigurătorii împotriva presupusului contravenient:
- (a) încetarea sau, după caz, interdicerea, cu titlu provizoriu, a utilizării sau a divulgării secretului comercial;
 - (b) interdicția de a produce, oferi, introduce pe piață sau utiliza mărfuri care contravin normelor ori de a importa, exporta sau depozita astfel de mărfuri în scopurile menționate;
 - (c) confiscarea sau predarea mărfurilor suspectate de a încălca normele, inclusiv a mărfurilor importate, astfel încât să se împiedice intrarea sau circulația acestora pe piață.
- (2) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare pot dispune, drept alternativă la măsurile menționate la alineatul (1), ca orice continuare a presupusei utilizări ilegale a unui secret comercial să facă obiectul constituirii de garanții destinate să asigure despăgubirea deținătorului secretului comercial. Nu este permisă divulgarea unui secret comercial în schimbul constituirii unor garanții.

Articolul 11

Condiții de aplicare și garanții

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente au competența, în ceea ce privește măsurile menționate la articolul 10, de a cere reclamantului să furnizeze probe care pot fi considerate, în mod rezonabil, disponibile, pentru a se convinge cu un grad suficient de siguranță că:
- (a) secretul comercial există;

- (b) reclamantul este deținătorul secretului comercial; și
- (c) secretul comercial este dobândit, utilizat sau divulgat în mod ilegal sau că o dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a secretului comercial este iminentă.

(2) Statele membre se asigură că, în decizia privind aprobarea sau respingerea cererii și în evaluarea proporționalității acesteia, autoritățile judiciare competente au obligația de a ține seama de circumstanțele specifice ale cazului, inclusiv, după caz:

- (a) valoarea și alte trăsături specifice ale secretului comercial;
- (b) măsurile luate în vederea protejării secretului comercial;
- (c) comportamentul pârâtului în dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial;
- (d) impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial;
- (e) interesele legitime ale părților și impactul pe care aprobarea sau respingerea măsurilor l-ar putea avea asupra părților;
- (f) interesele legitime ale terților;
- (g) interesul public; și
- (h) protejarea drepturilor fundamentale.

(3) Statele membre se asigură că măsurile menționate la articolul 10 sunt abrogate sau încetează să producă efecte în orice alt mod, la cererea pârâtului, dacă:

- (a) reclamantul nu a demarat proceduri juridice care să conducă la o decizie pe fond în fața autorității judiciare competente, într-un termen rezonabil care este stabilit de către autoritatea judiciară ce dispune măsurile atunci când legislația statului membru permite acest lucru sau, dacă nu se stabilește un astfel de termen, într-un termen care nu depășește 20 de zile lucrătoare sau 31 de zile calendaristice, luându-se în considerare termenul mai lung; sau
- (b) informațiile în cauză nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 2 punctul 1, din motive care nu pot fi imputate pârâtului.

(4) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente pot condiționa măsurile menționate la articolul 10 de constituirea de către reclamant a unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente corespunzătoare, destinată să asigure acoperirea oricărui prejudiciu suferit de pârât și, dacă este cazul, de către oricare altă persoană afectată de măsurile respective.

(5) În cazurile în care măsurile menționate la articolul 10 sunt revocate în temeiul alineatului (3) litera (a) de la prezentul articol, atunci când încetează să se mai aplice în urma oricărei acțiuni sau omisiuni a reclamantului ori atunci când se constată ulterior că nu a avut loc o dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a secretului comercial sau o amenințare de producere a unor astfel de comportamente, autoritățile judiciare competente sunt autorizate să dispună ca reclamantul, la cererea pârâtului sau a terțului prejudiciat, să acorde pârâtului sau terțului prejudiciat o despăgubire corespunzătoare pentru orice prejudiciu provocat de măsurile respective.

Statele membre pot prevedea ca cererea de despăgubire prevăzută la primul paragraf să facă obiectul unor proceduri juridice separate.

Secțiunea 3

Măsuri care rezultă dintr-o hotărâre pe fond*Articolul 12***Ordonanța președințială și măsuri corective**

(1) Statele membre se asigură că, atunci când o hotărâre judecătorească pe fond constată dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial, autoritățile judiciare competente, la cererea reclamantului, pot dispune împotriva contravenientului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- (a) încetarea sau, după caz, interzicerea utilizării sau divulgării secretului comercial;
- (b) interdicția de a fabrica, a oferi, a introduce pe piață sau a utiliza mărfuri care contravin normelor ori de a importa, exporta sau depozita astfel de mărfuri în aceste scopuri;
- (c) adoptarea măsurilor corective corespunzătoare cu privire la mărfurile care contravin normelor;
- (d) distrugerea parțială sau totală a oricărui document, obiect, material, substanță sau fișier electronic care conține sau încorporează secretul comercial sau, după caz, predarea integrală sau parțială către reclamant a respectivelor documente, obiecte, materiale, substanțe sau fișiere electronice.

(2) Printre măsurile corective menționate la alineatul (1) litera (c) se numără:

- (a) retragerea mărfurilor care contravin normelor;
- (b) eliminarea caracteristicilor ilicite ale mărfurilor care contravin normelor;
- (c) distrugerea mărfurilor care contravin normelor sau, după caz, retragerea lor de pe piață, cu condiția ca retragerea să nu aducă atingere protecției secretului comercial în cauză.

(3) Statele membre pot prevedea ca, atunci când dispun retragerea de pe piață a mărfurilor care contravin normelor, autoritățile lor judiciare competente să poată dispune, la cererea deținătorului secretului comercial, ca mărfurile respective să fie predate deținătorului sau organizațiilor caritabile.

(4) Autoritățile judiciare competente dispun ca măsurile menționate la alineatul (1) literele (c) și (d) să fie puse în aplicare pe cheltuiala contravenientului, cu excepția cazului în care există motive specifice pentru a nu dispune acest lucru. Măsurile respective nu trebuie să aducă atingere daunelor-interese care ar putea fi datorate deținătorului secretului comercial ca urmare a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial.

*Articolul 13***Condiții de aplicare, garanții și măsuri alternative**

(1) Statele membre se asigură că, pentru analizarea cererii de adoptare a ordonanțelor președințiale și a măsurilor corective prevăzute la articolul 12 și pentru evaluarea proporționalității acestora, autoritățile judiciare competente au obligația de a ține seama de circumstanțele specifice ale cazului incluzând, după caz:

- (a) valoarea sau alte trăsături specifice ale secretului comercial;
- (b) măsurile luate în vederea protejării secretului comercial;

- (c) comportamentul contravenientului în dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial;
- (d) impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial;
- (e) interesele legitime ale părților și impactul pe care aprobarea sau respingerea măsurilor l-ar putea avea asupra părților;
- (f) interesele legitime ale terților;
- (g) interesul public; și
- (h) protejarea drepturilor fundamentale.

Atunci când autoritățile judiciare competente limitează durata măsurilor menționate la articolul 12 alineatul (1) literele (a) și (b), această durată trebuie să fie suficientă pentru a elimina orice avantaj comercial sau economic pe care contravenientul l-ar fi putut obține în urma dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial.

(2) Statele membre se asigură că măsurile menționate la articolul 12 alineatul (1) literele (a) și (b) sunt abrogate sau încetează să producă efecte în orice alt mod, la cererea pârâtului, dacă informațiile în cauză nu mai îndeplinesc cerințele de la articolul 2 punctul 1 din motive care nu pot fi imputate direct sau indirect pârâtului.

(3) La cererea persoanelor pasibile a face obiectul măsurilor prevăzute la articolul 12, statele membre prevăd ca autoritatea judiciară competentă să poată dispune plata unor despăgubiri bănești pentru partea prejudiciată în locul aplicării măsurilor respective, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) persoana respectivă, în momentul utilizării sau divulgării, nu avea cunoștință și nu ar fi avut motive, în circumstanțele date, să ia cunoștință de faptul că secretul comercial a fost obținut de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod ilegal;
- (b) executarea măsurilor în cauză ar produce prejudicii disproporționate persoanei în cauză; și
- (c) despăgubirea bănească a părții prejudiciate pare satisfăcătoare în mod rezonabil.

Atunci când se dispune despăgubirea bănească în locul măsurii menționate la articolul 12 alineatul (1) literele (a) și (b), aceasta nu depășește cuantumul redevențelor sau al drepturilor care ar fi fost datorate dacă persoana în cauză ar fi solicitat autorizația de a utiliza secretul comercial respectiv pentru perioada de timp în care s-ar fi putut interzice utilizarea secretului comercial.

Articolul 14

Daune-interese

(1) La cererea părții prejudiciate, statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente dispun, la cererea părții vătămate, ca un contravenient care știa sau ar fi trebuit să știe că se implică în dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial să plătească deținătorului secretului comercial daune-interese proporționale cu prejudiciul real suferit ca urmare a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial.

Statele membre pot limita răspunderea angajaților față de angajatorii lor în ceea ce privește daunele-interese pentru dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial al angajatorului, în cazul în care angajații acționează fără intenție.

(2) La stabilirea daunelor-interese menționate la alineatul (1), autoritățile judiciare competente iau în considerare toți factorii corespunzători, cum ar fi consecințele economice negative asupra părții lezate, inclusiv pierderile de profit ale acesteia, beneficiile necuvenite realizate de contravenient și, dacă este cazul, orice alt element în afara factorilor economici, cum ar fi prejudiciul moral cauzat deținătorului secretului comercial prin dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretului comercial.

Alternativ, autoritățile judiciare competente pot stabili, în cazuri adecvate, o valoare forfetară pentru daunele-interese pe baza unor elemente cum ar fi, cel puțin, valoarea redevențelor sau a drepturilor care ar fi fost datorate dacă contravenientul ar fi solicitat autorizația de a utiliza secretul comercial în cauză.

*Articolul 15***Publicarea hotărârilor judecătorești**

(1) Statele membre se asigură că, pe parcursul procedurilor juridice inițiate pentru dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretului comercial, autoritățile judiciare pot dispune, la cererea reclamantului și pe cheltuiala contravenientului, măsuri corespunzătoare pentru difuzarea informațiilor cu privire la hotărâre, inclusiv publicarea integrală sau parțială a acesteia.

(2) Orice măsură prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol trebuie să păstreze confidențialitatea secretelor comerciale, astfel cum se prevede la articolul 9.

(3) Atunci când decid cu privire la dispunerea unei măsuri menționate la alineatul (1) și evaluează proporționalitatea acesteia, autoritățile judiciare competente țin cont, după caz, de valoarea secretului comercial, de comportamentul contravenientului în dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial, de impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial și de probabilitatea unei noi utilizări sau divulgări ilegale a secretului comercial de către contravenient.

Autoritățile judiciare competente estimează totodată dacă informațiile privind contravenientul ar permite identificarea unei persoane fizice și, în acest caz, dacă publicarea informațiilor respective ar fi justificată, având în vedere în special eventualele prejudicii pe care o astfel de măsură l-ar putea aduce vieții private și reputației contravenientului.

*CAPITOLUL IV***Sanțiuni, raportare și dispoziții finale***Articolul 16***Sanțiuni pentru nerespectarea prezentei directive**

Statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente pot impune sancțiuni oricărei persoane care nu se conformează sau refuză să se conformeze oricărei măsuri adoptate în temeiul articolelor 9, 10 și 12.

Sanțiunile prevăzute includ posibilitatea de a impune plata unor daune cominatorii în caz de nerespectare a unei măsuri adoptate în temeiul articolelor 10 și 12.

Sanțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

*Articolul 17***Schimb de informații și corespondenți**

În scopul promovării cooperării, inclusiv a schimbului de informații între statele membre și între statele membre și Comisie, fiecare stat membru desemnează unul sau mai mulți corespondenți naționali responsabili de toate întrebările privind aplicarea măsurilor prevăzute de prezenta directivă. Fiecare stat membru transmite celorlalte state membre și Comisiei coordonatele corespondentului național (corespondenților naționali).

*Articolul 18***Rapoarte**

(1) Până la 9 iunie 2021, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, în cadrul activităților Observatorului European al Încălcărilor Drepturilor de Proprietate Intelectuală, pregătește un raport inițial privind tendințele în materie de litigii legate de dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală de secrete comerciale, în temeiul prezentei directive.

(2) Până la 9 iunie 2022, Comisia elaborează un raport intermediar privind aplicarea prezentei directive, pe care îl înaintează Parlamentului European și Consiliului. Raportul respectiv ia în considerare în mod corespunzător raportul menționat la alineatul (1).

Raportul intermediar analizează în special posibilele efecte ale aplicării prezentei directive asupra cercetării și inovării, asupra mobilității angajaților și asupra exercitării dreptului la libertatea de exprimare și de informare.

(3) Până la 9 iunie 2026, Comisia realizează o evaluare a impactului prezentei directive și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 19

Transpunere

(1) Statele membre adoptă, până la 9 iunie 2018, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul măsurilor respective.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 20

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 21

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 8 iunie 2016.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
A.G. KOENDERS

GUVERNUL ROMÂNIEI
ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind protecția know - how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate care constituie secrete comerciale împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Având în vedere necesitatea imediată de adoptare la nivel național a cadrului normativ care să asigure protecția knowhowului și a informațiilor de afaceri nedivulgate, care constituie secrete comerciale, prin stabilirea mecanismelor adecvate de asigurare a accesului la o instanță, de dispunere de către aceasta a măsurilor provizorii și asigurătorii, de oferire a posibilității obținerii de reparații sau a sancționării în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a informațiilor care constituie secrete comerciale,

în vederea asigurării respectării de către România a obligației de transpunere în legislația națională a [Directivei \(UE\) 2016/943](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know - how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale,

având în vedere expirarea termenului de transpunere, există riscul ca, în cazul neîndeplinirii obligației de comunicare de către România a măsurilor naționale de transpunere, Comisia Europeană să declanșeze, în temeiul art. 258 din [Tratatul](#) de funcționare a Uniunii Europene, o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, infringement, cu consecința impunerii de penalități financiare, calculate pe zi de întârziere,

în scopul asigurării posibilității legale pentru persoanele prejudiciate de exercitare a acțiunilor în justiție pentru asigurarea protecției juridice a informațiilor comerciale secrete în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale,

având în vedere faptul că lipsa unui cadru normativ consolidat de reglementare a protecției secretelor comerciale și a mecanismelor procedurale apte să îndeplinească acest obiectiv reduce semnificativ stimulentele întreprinderilor de a desfășura activități economice legate de inovare, de cooperare în materie de cercetare sau în materie de producție, de externalizare sau de investiții,

întrucât absența unei reglementări uniforme în materie de protecție a secretelor comerciale poate avea ca efect creșterea riscului dobândirii și utilizării ilegale a acestora, ceea ce conduce la o alocare ineficientă a capitalurilor destinate dezvoltării, inovării cu potențial de stimulare a creșterii economice, prin majorarea cheltuielilor necesare compensării unei protecții juridice insuficiente sau ineficiente,

având în vedere faptul că menținerea unui cadru normativ diferit în raport cu celelalte state membre ale Uniunii Europene afectează dreptul deținătorilor legitimi ai secretelor comerciale pe teritoriul României de a beneficia de o protecție juridică corespunzătoare, creând astfel un climat de incertitudine juridică, cu afectarea în mod negativ a siguranței investițiilor și a posibilității de dezvoltare economică a întreprinderilor,

având în vedere necesitatea întăririi capacității organizaționale a autorității de concurență în vederea îndeplinirii atribuțiilor de corespondent național, alături de Ministerul Economiei, în relația cu Comisia Europeană și cu celelalte state membre legate de aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, precum și pentru completarea atribuțiilor în sensul efectuării de analize în vederea identificării barierelor de natură a afecta libera concurență, prin restrângerea sau împiedicarea accesului operatorilor economici pe piața națională sau a operatorilor economici români pe piața unică europeană,

ținând cont de recente evoluții la nivel european în domeniul concurenței, respectiv de recenta adoptare a [Directivei \(UE\) 2019/1](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficiente în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne, prin care se dorește consolidarea competențelor autorităților naționale de concurență, propunând, în acest sens, noi norme care să abilitaze autoritățile de concurență din statele membre să aplice cu mai multă eficacitate normele europene antitrust, prevăzându-se, în acest scop, și necesitatea garantării faptului că acestea dispun de toate instrumentele necesare pentru atingerea obiectivelor, printre acestea numărându-se și dispunerea de

o capacitate financiară și umană corespunzătoare.

Comisia Europeană a notificat autorităților române, în data de 20 iulie 2018, Scrisoarea cu privire la punerea în întârziere pentru necomunicarea măsurilor naționale de transpunere a [Directivei \(UE\) 2016/943](#), procedură care face obiectul Cauzei 2018/0224.

La solicitarea statului român, termenul pentru comunicarea măsurilor de transpunere a directivei sus-menționate a fost prelungit cu două luni, respectiv până la data de 20 noiembrie 2018.

Este esențial ca, în cazul necomunicărilor, autoritățile române să depună toate diligențele în vederea transunerii [Directivei \(UE\) 2016/943](#) și să notifice Comisiei măsurile de transpunere, înainte de sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Comisia Europeană a atras, totodată, atenția asupra sancțiunilor financiare pe care le poate impune Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul art. 260 alin. (3) din [TFUE](#), dacă va fi sesizată în legătură cu neîndeplinirea de către România a obligației de comunicare a măsurilor naționale de transpunere a directivei adoptate în temeiul unei proceduri legislative. Amenda prin care se sancționează comportamentul statului pentru netranspunerea unei directive înainte de sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit comunicării Comisiei [C (2016)5091], reprezintă o sumă forfetară care, în cazul României, este de minimum 1.849.000 euro.

Întrucât aceste împrejurări constituie elemente extraordinare care impun intervenția legislativă, întrucât lipsa intervenției legislative generează prelungirea stării de incertitudine juridică cu impact negativ asupra siguranței investițiilor și a posibilității de dezvoltare economică a întreprinderilor, a creșterii economice, a competitivității sau a capacității de inovare a companiilor, cu efecte negative asupra interesului public,

ținând cont de faptul că nepromovarea proiectului de act normativ poate avea consecințe negative asupra beneficiului public generat de faptul că protecția secretelor comerciale are ca efect direct protejarea dreptului de proprietate al întreprinderilor, permițând acestora să obțină valoare adăugată din propriile creații și inovații, devenind astfel deosebit de importante pentru competitivitatea acestora, cu efect de multiplicare în economie,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public general și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

- [ARTICOLUL 1](#) Obiectul și domeniul de aplicare
- [ARTICOLUL 2](#) Definiții
- [ARTICOLUL 3](#) Dobândirea, utilizarea și divulgarea legală de secrete comerciale
- [ARTICOLUL 4](#) Dobândirea, utilizarea și divulgarea ilegală de secrete comerciale
- [ARTICOLUL 5](#) Excepții
- [ARTICOLUL 6](#) Dreptul la acțiune
- [ARTICOLUL 7](#) Principii
- [ARTICOLUL 8](#) Termenul de prescripție
- [ARTICOLUL 9](#) Asigurarea confidențialității secretelor comerciale pe parcursul procedurilor judiciare
- [ARTICOLUL 10](#) Măsuri provizorii și asigurătorii
- [ARTICOLUL 11](#) Condiții de aplicare și garanții
- [ARTICOLUL 12](#) Soluțiile pe care le poate pronunța instanța odată cu soluționarea fondului cauzei
- [ARTICOLUL 13](#) Condiții de aplicare, garanții și măsuri alternative
- [ARTICOLUL 14](#) Daune interese
- [ARTICOLUL 15](#) Publicarea hotărârilor judecătorești
- [ARTICOLUL 16](#) Sancțiuni privind nerespectarea măsurilor provizorii și asigurătorii dispuse de instanță
- [ARTICOLUL 17](#) Sancțiuni privind nerespectarea măsurilor dispuse de instanță odată cu judecarea

fondului cauzei

- [ARTICOLUL 18](#) Schimb de informații, corespondenți naționali și măsuri pentru îmbunătățirea monitorizării mediului concurențial
- [ARTICOLUL 19](#)
- [ARTICOLUL 20](#)

ARTICOLUL 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează normele de protecție împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale a secretelor comerciale.
- (2) Prezenta ordonanță de urgență nu aduce atingere:
- a) exercitării dreptului la libertatea de exprimare și de informare, astfel cum este prevăzut în [Carta](#) drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, denumită în continuare [Carta](#), inclusiv respectarea libertății și pluralismului mijloacelor de informare în masă;
 - b) aplicării normelor naționale sau ale Uniunii Europene care le impun deținătorilor de secrete comerciale să divulge informații, inclusiv secrete comerciale, din rațiuni de interes public, publicului ori autorităților administrative sau judiciare în vederea exercitării atribuțiilor autorităților respective;
 - c) aplicării normelor naționale sau ale Uniunii Europene care impun sau permit instituțiilor și organelor Uniunii Europene sau autorităților publice naționale să divulge informațiile furnizate de societăți pe care respectivele instituții, organe sau autorități le dețin în temeiul obligațiilor și prerogativelor stabilite de dreptul intern sau al Uniunii Europene și în conformitate cu acestea;
 - d) autonomiei partenerilor sociali și dreptului acestora de a încheia acorduri colective, în conformitate cu dreptul Uniunii Europene și legislația și practicile naționale.
- (3) Prezenta ordonanță de urgență nu constituie temei pentru limitarea mobilității angajaților. În special, în legătură cu exercitarea acestei mobilități, prezenta ordonanță de urgență nu oferă niciun temei pentru:
- a) limitarea utilizării de către angajați a informațiilor care nu constituie secret comercial, astfel cum este definit la art. 2 lit. a);
 - b) limitarea utilizării de către angajați a experienței și a competențelor dobândite în mod onest ca urmare a desfășurării normale a activității lor profesionale;
 - c) impunerea oricărei restricții suplimentare angajaților în cadrul contractelor lor de muncă, altele decât restricțiile impuse în conformitate cu dreptul Uniunii Europene sau cel intern.

ARTICOLUL 2

Definiții

În sensul prezentei ordonanțe de urgență, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) *secret comercial* - definit conform art. 1¹ lit. d) din [Legea nr. 11/1991](#) privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare [Legea nr. 11/1991](#);
- b) *deținătorul secretului comercial* - definit potrivit art. 1¹ lit. e) din [Legea nr. 11/1991](#);
- c) *autorul încălcării* - orice persoană fizică sau juridică care a dobândit, a utilizat sau a divulgat în mod ilegal un secret comercial;
- d) *mărfuri care contravin normelor* - mărfurile a căror concepere, caracteristici, funcționare, proces de producție sau comercializare beneficiază în mod semnificativ de secrete comerciale dobândite, utilizate sau divulgate în mod ilegal.

ARTICOLUL 3

Dobândirea, utilizarea și divulgarea legală de secrete comerciale

(1) Dobândirea unui secret comercial este considerată legală în cazul în care secretul comercial este obținut prin oricare dintre următoarele mijloace:

- a) descoperirea sau crearea independentă;
- b) analiza, studierea, dezasamblarea sau testarea unui produs sau a unui obiect care a fost făcut public sau care se află în mod legal în posesia celui care a dobândit informațiile și căruia nu i se aplică nicio obligație valabilă din punct de vedere legal de a limita dobândirea secretului comercial;
- c) exercitarea dreptului angajaților și al lucrătorilor sau al reprezentanților angajaților sau al lucrătorilor la informare și la consultare în conformitate cu dreptul Uniunii Europene, cu dreptul intern și practica națională;
- d) orice altă practică care, în condițiile date, este conformă cu practicile comerciale loiale, care nu contravine uzanțelor cinstite sau principiului general al bunei - credințe și care nu produce sau nu este susceptibilă să producă pagube participanților la piață.

(2) Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este considerată legală în măsura în care o astfel de dobândire, utilizare sau divulgare este impusă sau permisă în temeiul dreptului Uniunii Europene sau al dreptului național.

ARTICOLUL 4

Dobândirea, utilizarea și divulgarea ilegală de secrete comerciale

(1) Deținătorii de secrete comerciale pot solicita instanței de judecată competente aplicarea măsurilor, procedurilor și acțiunilor reparatorii prevăzute de lege pentru a preveni sau împiedica dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretelor lor comerciale sau pentru a obține reparații în urma unor astfel de fapte.

(2) Dobândirea unui secret comercial fără consimțământul deținătorului secretului comercial este considerată ilegală ori de câte ori este efectuată prin:

- a) accesul neautorizat, însușirea sau copierea oricăror documente, obiecte, materiale, substanțe sau fișiere electronice care se află în mod legal sub controlul deținătorului secretului comercial și care conțin secretul comercial sau din care poate fi dedus acesta;
- b) orice alt comportament care, în circumstanțele date, contravine practicilor comerciale loiale.

(3) Utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este considerată ilegală ori de câte ori este săvârșită, fără consimțământul deținătorului secretului comercial, de către o persoană care îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:

- a) a dobândit secretul comercial în mod ilegal;
- b) încalcă un acord de confidențialitate sau orice altă obligație de a nu divulga secretul comercial;
- c) încalcă o obligație contractuală sau de altă natură care limitează utilizarea secretului comercial.

(4) Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este considerată ilegală atunci când o persoană, în momentul dobândirii, utilizării sau divulgării, avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul comercial a fost obținut, direct sau indirect, de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial ilegal potrivit prevederilor alin. (3).

(5) Producerea, oferirea sau introducerea pe piață a mărfurilor care contravin normelor sau importul, exportul sau depozitarea unor astfel de mărfuri în aceste scopuri este, de asemenea, considerată drept o utilizare ilegală a unui secret comercial atunci când persoana care desfășoară astfel de activități avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul comercial a fost utilizat în mod ilegal în sensul alin. (3), prevederile alin. (1) aplicându-se în mod corespunzător.

LEGEA Nr. 287/2009*)

privind Codul civil

NOTĂ: Conform art. 230 lit. a) din Legea nr. 71/2011, astfel cum a fost modificată prin art. III pct. 3 din O.U.G. nr. 79/2011, publicată la 30 septembrie 2011, în vigoare de la 1 octombrie 2011, vechiul Cod Civil din 1864 se abrogă la 1 octombrie 2011, cu excepția dispozițiilor art. 1169 - art. 1174 și art. 1176 - art. 1206, care se abrogă la data intrării în vigoare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.

NOTĂ UTG: La data intrării în vigoare a Legii nr. 140/2022, orice alte dispoziții contrare, chiar dacă sunt prevăzute în legi speciale, se abrogă. (Conform art. 27 alin. (2) din Legea nr. 140/2022 - publicată la 20 mai 2022, în vigoare de la 18 august 2022)

TITLUL PRELIMINAR

Despre legea civilă**)

- [Dispozițiile de punere în aplicare a titlului preliminar](#)
- [CAPITOLUL I](#) Dispoziții generale
- [CAPITOLUL II](#) Aplicarea legii civile
- [CAPITOLUL III](#) Interpretarea și efectele legii civile
- [CAPITOLUL IV](#) Publicitatea drepturilor, a actelor și a faptelor juridice

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Izvoarele dreptului civil

- Art. 1. - (1)** Sunt izvoare ale dreptului civil legea, uzanțele și principiile generale ale dreptului.
- (2)** În cazurile neprevăzute de lege se aplică uzanțele, iar în lipsa acestora, dispozițiile legale privitoare la situații asemănătoare, iar când nu există asemenea dispoziții, principiile generale ale dreptului.
- (3)** În materiile reglementate prin lege, uzanțele se aplică numai în măsura în care legea trimite în mod expres la acestea.
- (4)** Numai uzanțele conforme ordinii publice și bunelor moravuri sunt recunoscute ca izvoare de drept.
- (5)** Partea interesată trebuie să facă dovada existenței și a conținutului uzanțelor. Uzanțele publicate în culegeri elaborate de către entitățile sau organismele autorizate în domeniu se prezumă că există, până la proba contrară.
- (6)** În sensul prezentului cod, prin **uzanțe** se înțelege obiceiul (cutuma) și uzurile profesionale. (**vezi și** [art. 10](#), [art. 603](#), [art. 1268](#) alin. (2), [art. 1349](#) alin. (1) din NCC; [art. 44](#) alin. (7) și [art. 73](#) din Constituție; [art. 360](#) alin. (1) din CPC; [art. 249](#) alin. (3) și [art. 592](#) din NCPC)

Obiectul și conținutul Codului civil

- Art. 2. - (1)** Dispozițiile prezentului cod reglementează raporturile patrimoniale și nepatrimoniale dintre persoane, ca subiecte de drept civil.
- (2)** Prezentul cod este alcătuit dintr-un ansamblu de reguli care constituie dreptul comun pentru toate domeniile la care se referă litera sau spiritul dispozițiilor sale. (**vezi și** [art. 291](#) din Legea nr. 31/1990)

Aplicarea generală a Codului civil

- Art. 3. - (1)** Dispozițiile prezentului cod se aplică și raporturilor dintre profesioniști, precum și raporturilor dintre aceștia și orice alte subiecte de drept civil.
- (2)** Sunt considerați profesioniști toți cei care exploatează o întreprindere.
- (3)** Constituie exploatarea unei întreprinderi exercitarea sistematică, de către una sau mai multe persoane, a unei activități organizate ce constă în producerea, administrarea ori înstrăinarea de bunuri sau în

încheie anumite contracte. (*corespunde art. 949 din C. Civ. 1864*)

Reguli aplicabile

Art. 1.181. - Regulile privitoare la capacitatea de a contracta sunt reglementate în principal în cartea I.

§3. Consimțământul

I. Formarea contractului

Încheierea contractului

Art. 1.182. - (1) Contractul se încheie prin negocierea lui de către părți sau prin acceptarea fără rezerve a unei oferte de a contracta.

(2) Este suficient ca părțile să se pună de acord asupra elementelor esențiale ale contractului, chiar dacă lasă unele elemente secundare spre a fi convenite ulterior ori încredințează determinarea acestora unei alte persoane.

(3) În condițiile prevăzute la alin. (2), dacă părțile nu ajung la un acord asupra elementelor secundare ori persoana căreia i-a fost încredințată determinarea lor nu ia o decizie, instanța va dispune, la cererea oricăreia dintre părți, completarea contractului, ținând seama, după împrejurări, de natura acestuia și de intenția părților.

Buna - credință în negocieri

Art. 1.183. - (1) Părțile au libertatea inițierii, desfășurării și ruperii negocierilor și nu pot fi ținute răspunzătoare pentru eșecul acestora.

(2) Partea care se angajează într-o negociere este ținută să respecte exigențele bunei - credințe. Părțile nu pot conveni limitarea sau excluderea acestei obligații.

(3) Este contrară exigențelor bunei - credințe, între altele, conduita părții care inițiază sau continuă negocieri fără intenția de a încheia contractul.

(4) Partea care inițiază, continuă sau rupe negocierile contrar bunei - credințe răspunde pentru prejudiciul cauzat celeilalte părți. Pentru stabilirea acestui prejudiciu se va ține seama de cheltuielile angajate în vederea negocierilor, de renunțarea de către cealaltă parte la alte oferte și de orice împrejurări asemănătoare.

Obligația de confidențialitate în negocierile precontractuale

Art. 1.184. - Când o informație confidențială este comunicată de către o parte în cursul negocierilor, cealaltă parte este ținută să nu o divulge și să nu o folosească în interes propriu, indiferent dacă se încheie sau nu contractul. Încălcarea acestei obligații atrage răspunderea părții în culpă.

Elementele de care depinde încheierea contractului

Art. 1.185. - Atunci când, în timpul negocierilor, o parte insistă să se ajungă la un acord asupra unui anumit element sau asupra unei anumite forme, contractul nu se încheie până nu se ajunge la un acord cu privire la acestea.

Momentul și locul încheierii contractului

Art. 1.186. - (1) Contractul se încheie în momentul și în locul în care acceptarea ajunge la ofertant, chiar dacă acesta nu ia cunoștință de ea din motive care nu îi sunt imputabile.

(2) De asemenea, contractul se consideră încheiat în momentul în care destinatarul ofertei săvârșește un act sau un fapt concludent, fără a-l înștiința pe ofertant, dacă, în temeiul ofertei, al practicilor statornicite între părți, al uzanțelor sau potrivit naturii afacerii, acceptarea se poate face în acest mod. (*corespunde*

Asocierea SC DAROCONSTRUCT SRL – SC CONCRETE & DESIGN SOLUTIONS SRL

FORMULAR DE OFERTĂ

Către: Universitatea "Vasile Alecsandri" din Bacău

1. Examinând documentația de atribuire, subsemnații, reprezentanți ai ofertantului *Asocierea SC DAROCONSTRUCT SRL – SC CONCRETE & DESIGN SOLUTIONS SRL* ne oferim ca, în conformitate cu prevederile și cerințele cuprinse în documentația mai sus menționată, să executăm **Proiectare (faza proiect tehnic și detalii de execuție), execuție lucrări și asistență tehnică din partea proiectantului pe perioada execuției lucrărilor pentru obiectivul de investiții Dezvoltare campus integrat pentru învățământ dual în municipiul Bacău** pentru suma de 79.777.000lei, (sapezecisinoamilionasapte suteșapezecisiasaptemiilei), fără TVA.

2. Ne angajăm ca, în cazul în care oferta noastră este stabilită câștigătoare, să executăm lucrările cât mai curând posibil după primirea ordinului de începere și să terminăm lucrările în conformitate cu graficul de execuție anexat, 15 luni calendaristice (cincisprezece luni).

3. Ne angajăm să menținem această ofertă valabilă pentru o durată de 92 zile, (nouazecisidoua) respectiv până la data de 05.08.2025 și ea va rămâne obligatorie pentru noi și poate fi acceptată oricând înainte de expirarea perioadei de valabilitate.

4. Am înțeles și consimțim că, în cazul în care oferta noastră este stabilită ca fiind câștigătoare, să constituim garanția de bună execuție în conformitate cu prevederile din documentația de atribuire.

5. Precizăm că nu depunem ofertă alternativă.

6. Înțelegem că nu sunteți obligați să acceptați oferta cu cel mai scăzut preț sau orice altă ofertă primită.

Data 05/05/2025

Numele și prenumele: POPA MIHAI

în calitate de împuternicit legal autorizat să semneze oferta pentru și în numele Asocierii SC DAROCONSTRUCT SRL – SC CONCRETE & DESIGN SOLUTIONS SRL)

Anexa Formular nr. 5**ANEXA LA FORMULARUL DE OFERTĂ**

1. Valoarea maximă a lucrărilor executate de subcontractanți:
 - a) 16.443.649,06 lei reprezentând 20,6 % din prețul total ofertat
2. Garanția de bună execuție va fi constituită sub forma :conform Art.154 alin.(4) din Legea 98/2016
în cuantum de: 10 (%)
3. Perioada de garanție acordată lucrării 96 luni
4. Durata de realizare 15 luni din care 3 luni proiectare si 12 luni executie

Data 05/05/2025

Numele și prenumele: POPA MIHAI

în calitate de împuternicit legal autorizat să semneze oferta pentru și în numele Asocierii SC
DAROCONSTRUCT SRL – SC CONCRETE & DESIGN SOLUTIONS SRL)

DEVIZ GENERAL CUMULAT

OBIECT NR. 1 : Componenta INFRASTRUCTURA EDUCATIONALA

OBIECT NR. 2 : Componenta INFRASTRUCTURA SOCIALA

privind cheltuielile necesare realizarii obiectivului de investitii

DEZVOLTARE CAMPUS INTEGRAT PENTRU ÎNVĂȚĂMÎNTUL DUAL ÎN MUNICIPIUL BACĂU

Nr.	Denumirea capitolelor si subcapitolelor de cheltuieli	VALOARE [RON fara TVA]	TVA	VALOARE [RON cu TVA]
1	2	3	4	5=3+4
CAPITOLUL 1 - Cheltuieli pentru obtinerea si amenajarea terenului				
1.1	Obtinerea terenului	0,00	0,00	0,00
1.2	Amenajarea terenului (inclusiv demolare)	5.894.980,45	1.120.046,29	7.015.026,74
1.3	Amenajari pentru protectia mediului	34.879,00	6.627,01	41.506,01
1.4	Cheltuieli pentru relocarea/protectia utilitatilor	100.000,00	19.000,00	119.000,00
TOTAL CAPITOLUL 1		6.029.859,45	1.145.673,30	7.175.532,75
CAPITOLUL 2 - Cheltuieli pentru asigurarea utilitatilor necesare obiectivului				
2.1	Cheltuieli pentru asigurarea utilitatilor necesare obiectivului	2.379.600,54	452.124,10	2.831.724,64
TOTAL CAPITOLUL 2		2.379.600,54	452.124,10	2.831.724,64
CAPITOLUL 3 - Cheltuieli pentru proiectare si asistenta tehnica				
3.1	Studii de teren	-	-	-
3.1.1	Studii topografice	-	-	-
3.1.2	Studii geotehnice	-	-	-
3.1.3	Raport privind impactul asupra mediului	-	-	-
3.1.4	Alte studii specifice-NZEB	-	-	-
3.2	Documentatii - suport si cheltuieli pentru obtinerea de avize, acorduri si autorizatii	-	-	-
3.2.1	Documentatie securitate la incendiu	-	-	-
3.2.2	Documentatie avize si acorduri	-	-	-
3.3	Expertizare tehnica	-	-	-
3.4	Certificarea performantei energetice si auditul energetic al cladirilor	45.000,00	8.550,00	53.550,00
3.5	Proiectare	940.000,00	178.600,00	1.118.600,00
3.5.1	Tema de proiectare	0,00	0,00	0,00
3.5.2	Studiu de fezabilitate	0,00	0,00	0,00
3.5.3	Studiu de fezabilitate/documentatie de avizare a lucrarilor de interventii si deviz general	-	-	-
3.5.4	Documentatiile tehnice necesare in vederea obtinerii avizelor/acordurilor/autorizatiilor	140.000,00	26.600,00	166.600,00
3.5.4.1.	DTAD	-	-	-
3.5.4.2.	DTAC, DTOE	140.000,00	26.600,00	166.600,00
3.5.5	Verificarea tehnica de calitate a proiectului tehnic si a detaliilor de executie	100.000,00	19.000,00	119.000,00
3.5.6	Proiect tehnic si detalii de executie	700.000,00	133.000,00	833.000,00
3.6	Organizarea procedurii de achizitie	0,00	0,00	0,00
3.7	Consultanta	0,00	0,00	0,00
3.7.1	Managementul de proiect pentru obiectul de investitii	0,00	0,00	0,00
3.7.2	Auditul financiar	0,00	0,00	0,00
3.8	Asistenta tehnica	-	-	-
3.8.1	Asistenta tehnica din partea proiectantului	280.000,00	53.200,00	333.200,00
3.8.1.1	pe perioada de executie a lucrarilor	210.000,00	39.900,00	249.900,00
3.8.1.2	pentru participarea proiectantului la fazele incluse in programul de control al lucrarilor de executie, avizat de catre Inspectoratul de Stat in Constructii	70.000,00	13.300,00	83.300,00
3.8.2	Supervizare-diriginta de santier (inclusiv servicii de coordonator in materie de sanatate si securitate)	-	-	-
TOTAL CAPITOLUL 3		1.265.000,00	240.350,00	1.505.350,00
CAPITOLUL 4 - Cheltuieli pentru investitia de baza				
4.1	Constructii si instalatii	62.171.560,01	11.812.596,40	73.984.156,41
4.1.1	Corp A+B+C Camin	27.865.120,80	5.294.372,95	33.159.493,75
4.1.2.	Corp D Cantina	5.012.547,38	952.384,00	5.964.931,38
4.1.3.	Corp E Ateliere	12.373.601,97	2.350.984,37	14.724.586,34
4.1.4.	Corp F Sala de sport multifunctionala	15.615.550,40	2.966.954,58	18.582.504,98
4.1.5.	Teren de sport si gradene	988.819,65	187.875,73	1.176.695,38
4.1.6.	Cabina poarta	315.919,81	60.024,76	375.944,57
4.2	Montaj utilaje si echipamente tehnologice si functionale	377.426,75	71.711,08	449.137,83
4.3	Utilaje si echipamente tehnologice si functionale care necesita montaj	7.171.108,25	1.362.510,57	8.533.618,82
4.4	Utilaje si echipamente tehnologice si functionale care nu necesita montaj	0,00	0,00	0,00
4.5	Dotari			
4.6	Active necorporale	0,00	0,00	0,00
TOTAL CAPITOLUL 4		69.720.095,01	13.246.818,05	82.966.913,06

CAPITOLUL 5 - Alte cheltuieli					
5.1	Organizarea de santier		318.650,00	60.543,50	379.193,50
5.1.1	Lucrari de constructii si instalatii aferente organizarii de santier		218.650,00	41.543,50	260.193,50
5.1.2	Cheltuieli conexe organizarii de santier		100.000,00	19.000,00	119.000,00
5.2	Comisioane, cote, taxe, costul creditului				
5.2.1	Comisioanele si dobanzile aferente creditului bancii finantatoare		0,00	0,00	0,00
5.2.2	Cota aferenta ISC pentru controlul calitatii lucrarilor de constructii	0.5% din C+M		0,00	
5.2.3	Cota aferenta ISC pentru controlul statului in amenajarea teritoriului, urbanism si pentru autorizarea lucrarilor de constructii	0.1% din C+M		0,00	
5.2.4	Cota aferenta Casei Sociale a Constructorilor - CSC	0.5% din C+M		0,00	
5.2.5	Taxa pentru acorduri, avize conforme si autorizatia de construire			0,00	
5.3	Cheltuieli diverse si neprevazute		10% din C+M		
5.4	Cheltuieli pentru informare si publicitate		0,00	0,00	0,00
TOTAL CAPITOLUL 5			318.650,00	60.543,50	379.193,50
CAPITOLUL 6 - Cheltuieli cu probe tehnologice si teste					
6.1	Pregatirea personalului de exploatare		15.000,00	2.850,00	17.850,00
6.2	Probe tehnologice si teste		48.795,00	9.271,05	58.066,05
TOTAL CAPITOLUL 6			63.795,00	12.121,05	75.916,05
CAPITOLUL 7 - Cheltuieli aferente marjei de buget pentru constituirea rezervei de implementare pentru ajustarea de pret					
7.1	Cheltuieli aferente marjei de buget		-	-	-
7.2	Cheltuieli pentru constituirea rezervei de implementare pentru ajustarea de pret		-	-	-
TOTAL CAPITOLUL 7			-	-	-
TOTAL GENERAL			79.777.000,00	15.157.630,00	94.934.630,00
din care C+ M (1.2+1.3+1.4+2+4.1+4.2+5.1.1)			71.177.096,75	13.523.648,38	84.700.745,13

DECLARAȚIE PE PROPRIE RĂSPUNDERE PRIVIND INCERCARILE PENTRU MATERIALELE PUSE IN OPERA

Subsemnatul Popa Mihai reprezentant împuternicit al ofertantului asociat lider S.C. DAROCONSTRUCT S.R.L., cu sediul in Iași, Str. Aurel Vlaicu, nr. 76A, Imobil C1, etaj. 1, birou 1, cod postal 700381, jud. Iași, în calitate de ofertant la procedura licitatie deschisa, cod CPV 45214700-7 Lucrari de constructii de campusuri universitare (Rev.2), organizată de autoritatea contractantă **Universitatea "Vasile Alecsandri" din Bacau**, declar pe propria răspundere, în nume propriu și în numele asocierii S.C. DAROCONSTRUCT S.R.L.-S.C. CONCRETE & DESIGN SOLUTIONS S.R.L, că la elaborarea ofertei financiare pentru lucrările executate în cadrul contractului intitulat **Proiectare (faza proiect tehnic si detalii de executie), execuție lucrări și asistență tehnică din partea proiectantului pe perioada execuției lucrărilor pentru obiectivul de investiții Dezvoltare campus integrat pentru învățământ dual în municipiul Bacău**, am ținut cont ca toate incercarile pentru materialele puse in opera, prevazute de legislatia in vigoare, se vor face pe cheltuiala proprie (ex. rapoarte de incercare pe beton, rapoarte de incercare pentru otelul-beton, testele instalatiilor si echipamentelor, etc.).

Data 05.05.2025

Operator economic,
S.C. DAROCONSTRUCT S.R.L.

